

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut** 1

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2000/12/EF

af 20. marts 2000

om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 73/183/EØF af 28. juni 1973 om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser ved selvstændig virksomhed inden for banker og andre pengeinstitutter ⁽³⁾, Rådets første direktiv (77/780/EØF) af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽⁴⁾, Rådets direktiv 89/299/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital ⁽⁵⁾, Rådets andet direktiv (89/646/EØF) af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽⁶⁾, Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december

1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter ⁽⁷⁾, Rådets direktiv 92/30/EØF af 6. april 1992 om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag ⁽⁸⁾ og Rådets direktiv 92/121/EØF af 21. december 1992 om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer ⁽⁹⁾ har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer; direktiverne bør derfor kodificeres og samles i en tekst, således at deres bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt.

(2) I medfør af traktaten er enhver forskelsbehandling med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser, der er begrundet i enten nationalitet eller det forhold, at foretagendet ikke er etableret i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen finder sted, forbudt.

(3) For at lette adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut er det nødvendigt at fjerne de mest forstyrrende forskelle i medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår de ordninger, som disse institutter er underlagt.

(4) Dette direktiv udgør hovedhjørnestenen i gennemførelsen af det indre marked som fastsat i Den Europæiske Fælles Akt og planlagt i Kommissionens Hvidbog, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser i banksektoren.

(5) Samordningen med hensyn til kreditinstitutter skal både for at beskytte sparere og for at skabe ensartede konkurrencevilkår for kreditinstitutterne gælde for disse som helhed; der skal dog om nødvendigt tages hensyn til de objektive forskelle i deres juridiske status og egentlige virksomhedsområde, som er fastsat i de nationale lovgivninger.

⁽¹⁾ EFT C 157 af 25.5.1998, s. 13.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18. januar 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 13. marts 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Europa-Parlamentets afgørelse af (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 194 af 16.7.1973, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 322 af 17.12.1977, s. 30. Direktivet er senest ændret ved direktiv 98/33/EF (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 29).

⁽⁵⁾ EFT L 124 af 5.5.1989, s. 16. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/30/EØF (EFT L 110 af 28.4.1992, s. 52).

⁽⁶⁾ EFT L 386 af 30.12.1989, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).

⁽⁷⁾ EFT L 386 af 30.12.1989, s. 14. Direktivet er senest ændret ved direktiv 98/33/EF.

⁽⁸⁾ EFT L 110 af 28.4.1992, s. 52.

⁽⁹⁾ EFT L 29 af 5.2.1993, s. 1. Direktivet er ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

- (6) Samordningen må derfor være så bred som mulig og omfatte samtlige institutter, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage midler, der skal tilbagebetales, enten i form af indlån eller på anden måde, f.eks. kontinuerlig udstedelse af obligationer og andre lignende værdipapirer, samt i at yde lån for egen regning; der bør imidlertid indføres undtagelser for visse kreditinstitutter, som dette direktiv ikke kan omfatte; dette direktiv berører ikke anvendelse af national lovgivning, når denne indeholder bestemmelser om særlige, supplerende tilladelser, der gør det muligt for kreditinstitutterne at udøve særlige former for virksomhed eller foretage særlige former for forretninger.
- (7) Formålet er at opnå det mindste mål af harmonisering, som er nødvendigt og tilstrækkeligt for at sikre en gensidig anerkendelse af tilladelser og ordninger med forsigtighedstilsyn, der åbner mulighed for meddelelse af en enkelt tilladelse gældende i hele Fællesskabet og for anvendelse af princippet om hjemlandstilsyn; kravet om en driftsplan kan således i denne sammenhæng kun betragtes som en faktor, der giver de kompetente myndigheder anledning til at træffe afgørelse på grundlag af mere præcise oplysninger inden for rammerne af objektive kriterier; en vis smidighed er imidlertid mulig med hensyn til krav til kreditinstitutternes retlige status og beskyttelse af benævnelser.
- (8) Det er nødvendigt at stille ensartede finansielle krav til kreditinstitutterne for at sikre ensartet beskyttelse af sparere og rimelige konkurrencevilkår for beslægtede kategorier af kreditinstitutter; indtil en yderligere samordning kan finde sted, bør der fastlægges passende forholdstal, som gør det muligt, som led i samarbejdet mellem nationale myndigheder efter ensartede metoder at følge udviklingen i forholdene for beslægtede kategorier af kreditinstitutter; denne fremgangsmåde skulle lette en gradvis tilnærmelse mellem de ordninger med nøgletal, som medlemsstaterne har fastlagt og anvender; der må imidlertid skelnes mellem nøgletal, der skal sikre en betryggende drift af kreditinstitutterne, og nøgletal, der har relation til den økonomiske politik og pengepolitikken.
- (9) Principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder i hver medlemsstat undlader at meddele tilladelse eller inddrager denne i de tilfælde, hvor det af sådanne forhold som driftsplanen, den geografiske placering eller de faktiske transaktioner klart fremgår, at det pågældende kreditinstitut har valgt denne medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at drive eller allerede driver størstedelen af sin virksomhed; et kreditinstitut, som er en juridisk person, skal meddeles tilladelse i den medlemsstat, hvor dets vedtægtsmæssige hjemsted ligger; et kreditinstitut som ikke er en juridisk person, skal have hovedkontor i den medlemsstat, hvor det er meddelt tilladelse; medlemsstaterne skal i øvrigt kræve, at et kreditinstituts hovedkontor altid skal ligge i den medlemsstat, som er kreditinstituttets hjemland, og hvor kreditinstitutet faktisk udøver virksomhed.
- (10) Myndighederne bør ikke meddele et kreditinstitut tilladelse eller opretholde denne tilladelse, hvis de snævre forbindelser, virksomheden har til andre fysiske eller juridiske personer, kan hæmme myndighedernes mulighed for at varetage deres tilsynsopgaver; allerede godkendte kreditinstitutter skal ligeledes opfylde myndighedernes krav; den definition af »snævre forbindelser«, som dette direktiv opstiller, bygger på minimumskriterier og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne også anvender den på andre situationer end dem, som definitionen omhandler; erhvervelse af en betydelig andel af kapitalen i et selskab bevirker ikke i sig selv, at der opstår kapitalinteresser, som falder ind under definitionen af »snævre forbindelser«, hvis den pågældende erhvervelse kun er en midlertidig investering, der ikke gør det muligt at øve indflydelse på virksomhedens struktur og finansielle politik.
- (11) Henvisningen til tilsynsmyndighedernes varetagelse af deres tilsynsopgaver omfatter det tilsyn på et konsolideret grundlag, som skal føres med et kreditinstitut, når et sådant kræves i henhold til fællesskabsretten; i så tilfælde skal de myndigheder, der anmodes om tilladelse, kunne identificere de myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn på et konsolideret grundlag med dette kreditinstitut.
- (12) Hjemlandet kan i øvrigt indføre strengere krav end de i artikel 5, stk. 1, første afsnit, og stk. 2, artikel 7, 16, 30, 51 og 65 fastsatte for kreditinstitutter, som er meddelt tilladelse af dets egne kompetente myndigheder.
- (13) Ophævelsen af kravet om særskilt tilladelse for filialer af EF-kreditinstitutter vil gøre det nødvendigt også at ophæve kravet om indskudskapital.
- (14) Den valgte fremgangsmåde åbner mulighed for, at kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i deres hjemland, taktet være princippet om gensidig anerkendelse kan udøve de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, helt eller delvis i hele Fællesskabet, enten ved at etablere en filial eller ved at præstere tjenesteydelser; udøvelsen af aktiviteter, som ikke er opført på nævnte liste, er omfattet af traktatens generelle bestemmelser om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser.

- (15) Princippet om gensidig anerkendelse bør udvides til også at gælde for de aktiviteter, der er opført på omtalte liste, når de udøves af finansieringsinstitutter, som er datterselskaber af kreditinstitutter, på betingelse af at sådanne datterselskaber indgår i det konsoliderede tilsyn med moder-selskabet og opfylder visse strenge betingelser.
- (16) Værtslandet kan for institutter, der ikke er meddelt tilladelser som kreditinstitutter i deres hjemland, eller for aktiviteter, der ikke er opført på nævnte liste, gøre udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser betinget af, at de særlige regler i dets lovgivning er overholdt, for så vidt disse bestemmelser på den ene side er forenelige med fællesskabsretten og er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser, og såfremt disse institutter eller deres aktiviteter på den anden side ikke er undergivet tilsvarende lovgivning eller bestemmelser i hjemlandet.
- (17) Medlemsstaterne skal påse, at der ikke stilles hindringer i vejen for, at de aktiviteter, der er omfattet af den gensidige anerkendelse, kan udøves på samme måde, som de udøves i hjemlandet, så længe disse ikke er i strid med værtslandets retsfor skrifter til beskyttelse af samfundsmæssige interesser.
- (18) Der er en nødvendig sammenhæng mellem dette direktivs mål og den liberalisering af kapitalbevægelser, der gennemføres ved anden fællesskabslovgivning; under alle omstændigheder må der være harmoni mellem foranstaltningerne til liberalisering af bankernes aktiviteter og foranstaltningerne til liberalisering af kapitalbevægelser.
- (19) Den ordning, der gælder for filialer af kreditinstitutter, som har hjemsted uden for Fællesskabet, bør være ens for alle medlemsstaterne; det er vigtigt at fastsætte, at reglerne for disse filialer ikke må være gunstigere end for filialer af institutter med hjemsted i medlemsstaterne; det bør præciseres, at Fællesskabet kan indgå aftaler med tredjelande om gennemførelse af bestemmelser, ifølge hvilke der gælder samme betingelser for de nævnte filialer inden for hele dets område, idet der tages hensyn til gensidighedsprincippet; filialer af kreditinstitutter, som har hjemsted uden for Fællesskabet, er ikke omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser efter traktatens artikel 49, stk. 2, og heller ikke af etableringsfriheden i andre medlemsstater end den, hvori de er etablerede; ansøgninger fra et foretagende, der er underlagt lovgivningen i et tredjeland, om tilladelse til at oprette et datterselskab eller erhverve kapitalinteresser underlægges en procedure, der tager sigte på at sikre, at Fællesskabets kreditinstitutter på basis af gensidighed nyder tilsvarende behandling i det pågældende tredjeland.
- (20) Meddelelse af tilladelser til kreditinstitutter fra de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser har virkning i hele Fællesskabet og ikke blot i den enkelte medlemsstat, og de eksisterende klausuler om gensidighed er dermed uden virkning fremover; der er derfor behov for en smidig procedure, der gør det muligt at vurdere gensidighed på et fællesskabsgrundlag; formålet med en sådan procedure er ikke at lukke Fællesskabets finansielle markeder, men, eftersom Fællesskabet ønsker at holde de finansielle markeder åbne for resten af verden, at forøge liberaliseringen af alle finansielle markeder i tredjelande; med henblik herpå fastlægger dette direktiv procedurer for forhandling med tredjelande eller, som en sidste udvej, mulighed for at træffe foranstaltninger, der består i at suspendere nye ansøgninger om tilladelse eller begrænse antallet af nye tilladelser.
- (21) Der bør på grundlag af princippet om gensidighed indgås aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande for herved at åbne mulighed for en konkret udøvelse af det konsoliderede tilsyn på det størst mulige geografiske grundlag.
- (22) Ansvar for tilsyn med et kreditinstituts finansielle sundhed og især dets solvens påhviler de kompetente myndigheder i instituttets hjemland; værtslandets myndigheder har fortsat ansvar for tilsynet med likviditeten og den pengepolitiske styring; tilsyn med markedsrisikoen skal føres i nært samarbejde mellem hjem- og værtslandets kompetente myndigheder.
- (23) For at det indre marked på bankområdet kan fungere harmonisk, kræves der ud over retsnormer et nært og regelmæssigt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder; individuelle problemer i forbindelse med kreditinstitutter vil fortsat bedst kunne behandles i den kontaktgruppe, der er nedsat mellem banktilsynsmyndighederne; denne gruppe er også det bedst egnede forum for den informationsudveksling, som er nævnt i artikel 28.
- (24) Denne informationsudveksling erstatter under ingen omstændigheder det bilaterale samarbejde, der blev etableret ved artikel 28; de kompetente myndigheder i værtslandet kan, uden at dette indskrænker deres egne tilsynsbeføjelser, i hastende tilfælde på eget initiativ eller på initiativ af den kompetente myndighed i hjemlandet fortsat føre tilsyn med, at et institut udøver sin virksomhed på dets område i overensstemmelse med gældende love og med principperne om administrativ og regnskabsmæssig praksis og om tilstrækkelig intern kontrol.
- (25) Der bør tillades udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der i kraft af deres funktion bidrager til at styrke det

- finansielle systems stabilitet; for at bevare oplysningernes fortrolige karakter skal antallet af modtagere være meget begrænset.
- (26) Visse handlinger, såsom svig og insiderhandel, vil, selv når de vedrører andre virksomheder end kreditinstitutter, kunne indvirke på det finansielle systems stabilitet og integritet.
- (27) Det er nødvendigt at fastsætte, på hvilke betingelser udvekslingen af ovennævnte oplysninger kan tillades.
- (28) Når det er fastsat, at oplysninger kun kan videregives med myndighedernes udtrykkelige tilladelse, kan disse i givet fald betinge deres samtykke af, at visse strenge krav overholdes.
- (29) Der bør endvidere tillades udveksling af oplysninger mellem myndighederne og centralbankerne og andre organer med lignende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, samt i givet fald andre offentlige myndigheder, som fører tilsyn med betalingssystemer.
- (30) Med henblik på at styrke tilsynet med kreditinstitutter og at beskytte disse institutters kunder, bør det fastsættes, at en revisor, i de i direktivet omhandlede tilfælde, har pligt til hurtigt at underrette myndighederne, hvis han under udførelsen af sit hverv får kendskab til forhold vedrørende kreditinstituttet, som beskrevet i dette direktiv, som alvorligt ville kunne skade den finansielle situation eller dens administrative og regnskabsmæssige organisation; i betragtning af det tilstræbte mål bør medlemsstaterne fastsætte, at denne pligt gælder i alle tilfælde, hvor en revisor under udførelsen af sit hverv i en virksomhed, som har snævre forbindelser med et kreditinstitut, konstaterer sådanne forhold; revisorernes pligt til under visse omstændigheder at meddele myndighederne oplysninger om et kreditinstitut, som de har fået kendskab til under udførelsen af deres hverv i en ikke-finansiell virksomhed, ændrer i sig selv hverken arten af deres hverv i den pågældende virksomhed eller den måde, som de skal udøve deres hverv på i virksomheden.
- (31) Fælles grundlæggende normer for kreditinstitutters egenkapital er et afgørende element i opbygningen af et indre marked inden for banksektoren, da egenkapitalen gør det muligt at sikre kontinuitet i kreditinstitutternes virksomhed samt at beskytte opsparingen; en harmonisering af normerne skærper tilsynet med kreditinstitutter, og de øvrige samordningsbestrebelse inden for bankområdet fremmes.
- (32) Sådanne normer skal gælde for alle godkendte kreditinstitutter i Fællesskabet.
- (33) Et kreditinstituts egenkapital kan tjene til at dække tab, som ikke modsvares af et overskud af tilstrækkelig størrelse; egenkapitalen er endvidere et vigtigt kriterium for de kompetente myndigheder, specielt for bedømmelsen af kreditinstitutternes solvens og for andre tilsynsformål.
- (34) På et indre bankmarked konkurrerer kreditinstitutterne direkte med hinanden, og de definitioner og regler, der gælder for egenkapitalen, skal derfor være ensartede; med henblik herpå må kriterierne for egenkapitalens sammensætning ikke fastlægges af de nationale myndigheder alene; Fællesskabets interesser varetages således bedst ved vedtagelse af fælles kriterier, der kan forhindre konkurrencefordrejning og samtidig styrke banksystemet i Fællesskabet.
- (35) I den i dette direktiv fastlagte definition af egenkapitalen indgår flest mulige komponenter og beløb, der kan henregnes til egenkapitalen, idet medlemsstaterne således frit kan skønne, om de ønsker at anvende alle eller blot en del af disse komponenter eller at fastsætte lavere lofter for de pågældende beløb.
- (36) I dette direktiv præciseres de kriterier, der skal gælde for visse egenkapitalkomponenter, idet medlemsstaterne fortsat frit kan anvende strengere bestemmelser.
- (37) I en første fase fastsættes de fælles grundregler ret bredt for at dække samtlige de komponenter, der indgår i egenkapitalen i de forskellige medlemsstater.
- (38) I dette direktiv skelnes der på grundlag af soliditeten af de komponenter, der udgør egenkapitalen, mellem de komponenter, der udgør kerne-egenkapitalen, og dem, der udgør den supplerende egenkapital.
- (39) For at tage hensyn til det forhold, at de komponenter, der udgør den supplerende egenkapital, ikke er så solide som dem, som udgør kerne-egenkapitalen, bør de ikke medregnes i egenkapitalen med et beløb på mere end 100 % af kerne-egenkapitalen; endvidere må visse komponenter i den supplerende egenkapital kun medregnes med op til 50 % af kerne-egenkapitalen.
- (40) For at undgå konkurrencefordrejning må offentlige kreditinstitutter ved beregningen af egenkapitalen ikke medregne garantier, som medlemsstaterne eller lokale myndigheder har stillet.

- (41) Når det i tilsynsøjemed er nødvendigt at fastslå størrelsen af en kreditinstitutkoncerns konsoliderede egenkapital, skal den beregnes i overensstemmelse med nærværende direktiv.
- (42) De regnskabsmetoder, der skal anvendes ved egenkapitalens og solvensnøgletallets beregning samt engagementers evaluering, skal tage hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber⁽¹⁾, der indeholder visse tilpasninger af bestemmelserne i Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 44, stk. 2, litra g), om konsoliderede regnskaber⁽²⁾.
- (43) Bestemmelserne vedrørende egenkapitalen skal ses som led i de internationale bestræbelser, som i større målestok er udfoldet for at nå frem til en tilnærmelse mellem gældende regler i de vigtigste lande med hensyn til indbyrdes tilnærmelse af egenkapitalgrundlaget.
- (44) Kommissionen udarbejder en rapport og skal regelmæssigt tage bestemmelserne vedrørende egenkapitalen op til fornyet overvejelse med henblik på at stramme disse og derved at nå frem til større konvergens i en fælles definition på egenkapital; en sådan større konvergens vil gøre det muligt at fremme den indbyrdes tilnærmelse af egenkapitalgrundlaget i Fællesskabets kreditinstitutter.
- (45) Bestemmelserne angående solvensnøgletallet er et resultat af det arbejde, der er udført i Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, som har ansvaret for at forelægge Kommissionen ethvert forslag, der tilsigter en samordning af de i medlemsstaterne anvendte nøgletal.
- (46) Et hensigtsmæssigt nøgletal spiller en central rolle i forbindelse med tilsynet med kreditinstitutter.
- (47) Nøgletal, der vejer aktiver og poster under strengen efter risikograden, er en særlig brugbar målestok for solvens.
- (48) Tilvejebringelse af fælles normer for egenkapitaldækning af aktiver og poster under strengen, der er behæftet med kreditrisiko, er derfor et af de væsentlige harmoniserings-
- områder, der er nødvendige for at opnå gensidig anerkendelse og dermed for at gennemføre det indre marked på bankområdet.
- (49) I den henseende skal bestemmelserne om solvensnøgletallet ses i sammenhæng med andre specifikke instrumenter, som også skal harmonisere de grundlæggende regler for tilsyn med kreditinstitutter.
- (50) Kreditinstitutter skal konkurrere direkte med hinanden på et indre bankmarked; de fælles solvensnormer i form af et mindste solvensnøgletal vil forhindre konkurrenceforvridning og styrke Fællesskabets banksystem.
- (51) Ifølge dette direktiv tillægges garantier fra forskellige finansielle institutter forskellig vægt; Kommissionen skal følgelig undersøge, om direktivet som helhed skaber væsentlig konkurrenceforvridning mellem kreditinstitutter og forsikringsvirksomheder, og på baggrund af denne undersøgelse skal den tage stilling til, om det er berettiget at træffe foranstaltninger for at afbøde virkningerne heraf.
- (52) I bilag III fastsættes der regler for behandlingen af poster under strengen i forbindelse med beregningen af egenkapitalkrav for kreditinstitutter; for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende og især for at sikre lige konkurrencevilkår, skal medlemsstaterne tilstræbe, at deres kompetente myndigheder foretager en ensartet vurdering af kontrakter om nyordning og aftaler om netting; bilag III er i overensstemmelse med det arbejde, som et internationalt forum for banktilsynsmyndigheder har udført med henblik på disse myndigheders godkendelse af bilaterale aftaler om netting, herunder muligheden for at beregne egenkapitalkravene for visse transaktioner på grundlag af et nettobeløb i stedet for et bruttobeløb, forudsat at der findes juridisk bindende aftaler, der sikrer, at kreditrisikoen er begrænset til nettobeløbet; for internationalt aktive kreditinstitutter og kreditinstitutkoncerner i en lang række tredjelande, hvis kreditinstitutter konkurrerer med EF-kreditinstitutter, vil regler, der vedtages inden for et bredere internationalt forum, medføre en mere forfinet tilsynsmæssig behandling af afledte instrumenter, der handles »over-the-counter« (OTC-derivater); denne forbedring resulterer i et mere rimeligt kapitaldækningskrav ved at tage højde for den risikoreducerede effekt, som de af tilsynsmyndighederne anerkendte aftaler om netting har på potentielle fremtidige kreditrisici; clearing af OTC-derivater i clearinginstitutter, der fungerer som en central medkontrahent, spiller en vigtig rolle i visse medlemsstater; det er berettiget at anerkende en sådan clearings fordele i form af en reduceret kreditrisiko og en tilsvarende reduceret systemrisiko som led i en tilsynsmæssig

⁽¹⁾ EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/605/EØF (EFT L 317 af 16.11.1990, s. 60).

behandling af kreditrisiko; det er nødvendigt, at der stilles fuld sikkerhed for aktuelle og potentielle fremtidige risici som følge af clearede OTC-derivatkontrakter, og at faren for, at clearinginstitutets samlede risici kommer til at overstige markedsværdien af den stillede sikkerhed, fjernes, for at clearede OTC-derivater i en overgangsperiode kan gøres til genstand for den samme tilsynsmæssige behandling som børshandlede afledte instrumenter; de kompetente myndigheder skal kunne godkende niveauet for de krævede initialmargener og løbende margener samt kvaliteten af og niveauet for den beskyttelse, der gives ved den stillede sikkerhed; hvad angår kreditinstitutter, der er registreret i medlemsstaterne, giver bilag III en tilsvarende mulighed for de kompetente myndigheders godkendelse af bilateral netting og giver dem derved lige konkurrencevilkår; reglerne er både afbalancerede og egnede til yderligere at styrke anvendelsen af tilsynsforanstaltningerne på kreditinstitutter; medlemsstaternes kompetente myndigheder bør sikre, at tillæggene beregnes på grundlag af faktiske og ikke nominelle beløb.

- (53) Det mindste nøgletal, der er fastsat i dette direktiv, forøger EF-kreditinstitutternes egenkapitalniveau; tallet er sat til 8 % på baggrund af en statistisk undersøgelse vedrørende de gældende kapitalkrav i begyndelsen af 1988.
- (54) De væsentligste regler om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer bør harmoniseres; medlemsstaterne bør kunne fastsætte strengere bestemmelser end dem, der foreskrives i dette direktiv.
- (55) Overvågning af og kontrol med kreditinstitutters engagementer indgår som et integrerede led i tilsynet med disse institutter; hvis et kreditinstituts engagementer i alt for høj grad koncentrerer på en enkelt kunde eller en enkelt gruppe af indbyrdes forbundne kunder, kan der opstå en uacceptabel risiko for tab; en sådan situation kan anses at være til skade for et kreditinstituts solvens.
- (56) På et indre bankmarked med direkte konkurrence mellem kreditinstitutterne bør tilsynskraverne være lige byrdefulde i hele Fællesskabet; det kan derfor ikke helt overlades til medlemsstaterne at fastlægge kriterierne for beregning af risikokoncentrationen, men der bør derimod fastsættes bindende retsregler herom på fællesskabsplan; fælles regler tjener bedst Fællesskabets interesser, idet forskelle i konkurrencevilkårene herved undgås, samtidig med at Fællesskabets banksystem styrkes.
- (57) Bestemmelserne om solvensnøgletal for kreditinstitutter indeholder en opregning af kreditinstitutternes forskellige kreditrisici; ved definitionen af, hvad der skal forstås ved »engagementer«, er det derfor rimeligt også at henholde sig til denne opregning for at begrænse store engagementer; det er dog ikke hensigtsmæssigt principielt at anvende den risikovægtning og de risikograder, der er opstillet i omtalte bestemmelser; formålet med denne vægtning og disse risikograder er at opstille et generelt solvenskrav for kreditinstitutters kreditrisici; formålet med en regulering vedrørende store engagementer er at begrænse et kreditinstituts maksimale risiko for tab på en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder; ud fra dette forsigtighedsprincip er det derfor hensigtsmæssigt at følge den fremgangsmåde, at alle engagementer som hovedregel skal medregnes til deres pålydende værdi, uden nogen risikovægtning eller klassificering efter risikograd.
- (58) Når et kreditinstitut indgår engagementer med sit moderselskab eller med andre datterselskaber af dette moderselskab, bør forsigtigheden skærpes; alle kreditinstitutters engagementer bør forvaltes autonomt i overensstemmelse med god bankpraksis og helt uafhængigt af ethvert andet hensyn; i nærværende direktiv er det fastsat, at dersom personer, der direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel af et kreditinstituts kapital, gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en sund og forsigtig ledelse af instituttet, skal de kompetente myndigheder træffe de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør; der bør desuden opstilles særlige regler for et kreditinstituts store engagementer med andre virksomheder inden for samme concern, og disse regler bør være strengere end for andre engagementer; de skærpede regler bør dog ikke gælde, når moderselskabet er et finansieringsselskab eller et kreditinstitut, og når de andre datterselskaber er kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk bankvirksomhed, når de alle indgår i et konsolideret tilsyn med kreditinstituttet; i så fald giver det konsoliderede tilsyn med hele concernen tilstrækkelig sikkerhed for et effektivt tilsyn, uden at det er nødvendigt at fastsætte strengere normer for risikobegrænsning; dette vil samtidig kunne tilskynde bankkoncerne til at organisere sig på en sådan måde, at tilsynet med dem kan foregå på et konsolideret grundlag, hvilket er en ønskelig udvikling, da det åbner mulighed for et mere fuldstændigt tilsyn.
- (59) Med henblik på at sikre effektiviteten af tilsynet på et konsolideret grundlag bør det kunne anvendes over for samtlige bankkoncerne, herunder sådanne, hvor moderselskabet ikke er et kreditinstitut; de kompetente myndigheder bør have adgang til de retsmidler, der er nødvendige for at gennemføre et sådant tilsyn.
- (60) Hvad angår koncerner, der driver virksomhed af forskelligartet karakter, og hvis moderselskaber kontrollerer

mindst ét datterselskab, der er et kreditinstitut, bør de kompetente myndigheder sikres mulighed for at vurdere kreditinstitutets finansielle situation inden for rammerne af disse koncerner; i afventning af en senere samordning kan medlemsstaterne foreskrive passende konsolideringsmetoder med henblik på at nå det med dette direktiv tilstræbte mål; de kompetente myndigheder bør mindst have mulighed for at indhente de oplysninger fra samtlige virksomheder i koncernen, der er nødvendige for udøvelsen af deres hverv; der bør etableres et samarbejde mellem de ansvarlige tilsynsmyndigheder inden for de forskellige finansielle sektorer, når tilsynet vedrører koncerner af virksomheder, der udøver forskellige typer finansiell virksomhed.

(61) Medlemsstaterne kan øvrigt tilbagekalde eller undlade at meddele tilladelse til udøvelse af bankvirksomhed, hvis der er tale om koncernstrukturer, som de måtte anse for uegnede til bankvirksomhed, bl.a. fordi der ikke vil kunne føres et tilfredsstillende tilsyn med denne virksomhed; med henblik herpå råder de kompetente myndigheder — for derved at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstitutter — over de beføjelser, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, første afsnit, og stk. 2, artikel 14, stk. 1, litra c) og artikel 16.

(62) Medlemsstaterne kan ligeledes indføre et passende tilsyn med koncerner, der har en struktur, som ikke er omfattet af nærværende direktiv; bestemmelserne i dette direktiv bør suppleres for at dække sådanne strukturer, såfremt de bliver mere udbredte.

(63) Tilsyn på et konsolideret grundlag bør omfatte alle de aktiviteter, der defineres i bilag I; der bør derfor føres tilsyn på et konsolideret grundlag med alle virksomheder, der hovedsageligt udøver disse aktiviteter; definitionen på et finansieringsinstitut bør derfor omfatte disse aktiviteter.

(64) På baggrund af direktiv 86/635/EØF, hvori der er fastsat konsolideringsregler for de af kreditinstitutter offentliggjorte konsoliderede regnskaber, samt på baggrund af direktiv 83/349/EØF, vil det således være muligt mere præcist at angive, hvilke metoder der skal benyttes i forbindelse med tilsyn på et konsolideret grundlag.

(65) Tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag skal især tage sigte på at beskytte kreditinstitutternes indskydere og sikre stabiliteten af det finansielle system.

(66) Undersøgelsen af problemerne inden for de områder, som omfattes af nærværende direktiv, såvel som af andre direktiver vedrørende kreditinstitutters virksomhed,

særligt med henblik på en mere indgående samordning, kræver et samarbejde mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen i et rådgivende udvalg; dette rådgivende udvalg for banklovgivning for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne foregriber ikke andre former for samarbejde mellem tilsynsmyndighederne med hensyn til kreditinstitutternes adgang til at optage virksomhed og tilsynet med dem, herunder især det samarbejde, som finder sted i den kontaktgruppe, der er nedsat mellem banktilsynsmyndighederne.

(67) Tekniske ændringer af detaljerede bestemmelser i dette direktiv kan fra tid til anden blive nødvendige for at tage hensyn til udviklingen inden for banksektoren; Kommissionen vil derfor efter samråd med Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning foretage de ændringer, der er nødvendige inden for rammerne af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges den i henhold til traktatens bestemmelser; de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.

(68) I henhold til artikel 36, stk. 1, i nærværende direktiv kan låntageres solidariske hæftelse i kreditinstitutter, der er stiftet i form af andelskreditinstitutter eller fonde, behandles som komponenter af egenkapitalen i henhold til direktivets artikel 34, stk. 2, nr. 7; den danske regering har givet udtryk for et stærkt ønske om, at de danske realkreditinstitutter, der er stiftet i form af andelskreditinstitutter eller fonde, omdannes til aktieselskaber; for at lette denne omdannelse eller skabe mulighed herfor bør der vedtages en midlertidig undtagelse, i henhold til hvilken de pågældende institutter kan medtage en del af deres låntageres solidariske forpligtelser i egenkapitalen; denne midlertidige undtagelser bør ikke forvride konkurrencen mellem kreditinstitutter.

(69) Anvendelse af en 20 % vægtning på realkreditobligationer, som indehaves af et kreditinstitut, kan fremkalde forstyrrelser på et nationalt finansmarked, hvor sådanne instrumenter spiller en dominerende rolle; i så fald træffes midlertidige foranstaltninger for anvendelse af en 10 % vægtning af risici; markedet for kapitalfremskaffelse via emission af værdipapirer er i stærk udvikling; Kommissionen bør derfor sammen med medlemsstaterne undersøge, hvilke forsigtighedsregler der gælder for obligationer, som er udstedt med sikkerhed i specificerede aktiver, og inden den 22. juni 1999 fremsætte forslag om tilpasning af den nugældende lovgivning med henblik på at fastlægge passende forsigtighedsregler for obligationer, som er udstedt med sikkerhed i specificerede aktiver; indtil den 31. december 2006 kan de kompetente myndigheder tillade 50 % vægtning af de aktivposter, som er sikret ved pant i kontorejendomme og forretningsjendomme med blandet

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- anvendelse; de ejendomme, pantet vedrører, skal omfattes af strenge vurderingskriterier og skal med regelmæssige mellemrum nyvurderes for at tage hensyn til udviklingen på erhvervsejendomsmarkedet; disse ejendomme skal være benyttet af ejeren selv eller udlejet af denne; lån til ejendomme opført med salg for øje er ikke omfattet af denne 50 % vægtning.
- (70) For at sikre en harmonisk anvendelse af bestemmelserne vedrørende store engagementer skal medlemsstaterne have mulighed for at indføre de nye grænser i to etaper; for de mindste kreditinstitutter kan en længere overgangsperiode være berettiget, da en hurtig indførelse af 25 %-reglen kunne føre til en for brat nedgang i deres kreditvirksomhed.
- (71) Harmoniseringen af betingelserne for sanering og likvidation af kreditinstitutter videreføres.
- (72) Der bør desuden gennemføres en harmonisering af de regler, der er nødvendige for tilsyn med likviditetsrisici.
- (73) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse af de i bilag V, del B, anførte direktiver —
- UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
AFSNIT I: DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE	12
Artikel 1: Definitioner	12
Artikel 2: Anvendelsesområde	14
Artikel 3: Forbud for andre virksomheder end kreditinstitutter mod at modtage indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden	15
AFSNIT II: BETINGELSER FOR KREDITINSTITUTTERS ADGANG TIL AT OPTAGE VIRKSOMHED OG UDØVE DENNE VIRKSOMHED	16
Artikel 4: Tilladelse	16
Artikel 5: Startkapital	16
Artikel 6: De ansvarlige for direktionen og lokalisering af kreditinstitutternes centrale administration	16
Artikel 7: Aktionærer og selskabsdeltagere	17
Artikel 8: Driftsplan og organisation	17
Artikel 9: Økonomiske behov	17
Artikel 10: Nægtelse af tilladelse	17
Artikel 11: Meddelelse til Kommissionen om tilladelse	17
Artikel 12: Forudgående konsultation med de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater ...	17
Artikel 13: Filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat	18
Artikel 14: Inddragelse af tilladelsen	18
Artikel 15: Benævnelse	18
Artikel 16: Kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut	18
Artikel 17: Administration og interne kontrolprocedurer	19
AFSNIT III: BESTEMMELSER VEDRØRENDE FRI ETABLERING OG FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER	19
Artikel 18: Kreditinstitutter	19
Artikel 19: Finansieringsinstitutter	19
Artikel 20: Udøvelse af retten til at etablere sig	20
Artikel 21: Udøvelse af fri udveksling af tjenesteydelser	21
Artikel 22: Værtslandets kompetente myndigheders beføjelser	21
AFSNIT IV: FORBINDELSER MED TREDJELANDE	22
Artikel 23: Anmeldelse af tredjelandes datterselskaber og betingelserne for adgang til markedet i disse lande	22
Artikel 24: Filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet	23
Artikel 25: Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder angående det konsoliderede tilsyn	23
AFSNIT V: PRINCIPPER OG TEKNISKE INSTRUMENTER TIL UDFØRELSE AF FORSIGTIGHEDSTILSYN	24
Kapitel 1: Principper for forsigtighedstilsyn	24
Artikel 26: Ansvar for hjemlandets tilsyn	24
Artikel 27: Værtslandets ansvar	24
Artikel 28: Samarbejde om tilsyn	24

	Side
Artikel 29:	Kontrol på stedet af filialer etableret i en anden medlemsstat 24
Artikel 30:	Udveksling af oplysninger og tjenstlig tavshedspligt 24
Artikel 31:	Krav til de personer, som udfører den lovpligtige kontrol af årsregnskaber og konsolide- rede regnskaber 26
Artikel 32:	De kompetente myndigheders sanktionsmuligheder 27
Artikel 33:	Indbringelse for domstolene 27
Kapitel 2:	Tekniske instrumenter til udførelse af forsigtighedstilsyn 27
<i>Del I:</i>	<i>Egenkapital 27</i>
Artikel 34:	Almindelige principper 27
Artikel 35:	Andre komponenter 28
Artikel 36:	Øvrige bestemmelser vedrørende egenkapital 29
Artikel 37:	Beregning af egenkapitalen på et konsolideret grundlag 29
Artikel 38:	Fradrag og begrænsninger 30
Artikel 39:	Beviser til fremlæggelse for de kompetente myndigheder 30
<i>Del II:</i>	<i>Solvensnøgletal 30</i>
Artikel 40:	Almindelige principper 30
Artikel 41:	Tælleren: egenkapital 30
Artikel 42:	Nævneren: risikovægtede aktiver og poster under strengen 30
Artikel 43:	Risikovægtning 31
Artikel 44:	Vægtning anvendt ved fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder 33
Artikel 45:	Andre vægte 33
Artikel 46:	Administrative organer og virksomheder uden vinding for øje 33
Artikel 47:	Niveauet for solvensnøgletal 33
<i>Del III:</i>	<i>Store engagementer 34</i>
Artikel 48:	Indberetning om store engagementer 34
Artikel 49:	Øvre grænser for store engagementer 34
Artikel 50:	Tilsyn med store engagementer på konsolideret og ikke-konsolideret grundlag 36
<i>Del IV:</i>	<i>Kvalificeret deltagelse uden for den finansielle sektor 36</i>
Artikel 51:	Begrænsninger for kvalificeret deltagelse i den ikke-finansielle sektor 36
Kapitel 3:	Tilsyn på et konsolideret grundlag 37
Artikel 52:	Tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag 37
Artikel 53:	De for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder 38
Artikel 54:	Konsolideringens form og indhold 39
Artikel 55:	Oplysninger, som blandede selskaber og deres datterselskaber skal meddele 39
Artikel 56:	Foranstaltninger, der skal lette tilsynet på et konsolideret grundlag 40
AFSNIT VI:	DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR BANKLOVGIVNING 41
Artikel 57:	Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning: sammensætning og funktion 41
Artikel 58:	Undersøgelser af betingelser for tilladelse 41
Artikel 59:	Observationsnøgletal 41

	Side
AFSNIT VII:	UDØVENDE BEFØJELSER 42
Artikel 60:	Tekniske ændringer 42
AFSNIT VIII:	OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER 42
Kapitel 1:	Overgangsbestemmelser 42
Artikel 61:	Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 36 42
Artikel 62:	Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 43 43
Artikel 63:	Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 47 44
Artikel 64:	Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 49 44
Artikel 65:	Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 51 45
Kapitel 2:	Afsluttende bestemmelser 45
Artikel 66:	Underretning af Kommissionen 45
Artikel 67:	Ophævede direktiver 45
Artikel 68:	Ikrafttrædelse 45
Artikel 69:	Modtagere 45
BILAG I:	Liste over de aktiviteter, der er undergivet gensidig anerkendelse 46
BILAG II:	Klassificering af poster under strengen 47
BILAG III:	Behandling af poster under strengen 48
BILAG IV:	Eksempler på poster under strengen 52
BILAG V, del A:	Ophævede direktiver med deres successive ændringer (jf. artikel 67) 53
BILAG V, del B:	Gennemførelsesfrister (jf. artikel 67) 54
BILAG VI:	Sammenligningstabel 55

AFSNIT I

DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »kreditinstitut«: et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning.

Med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag, anses som kreditinstitut et kreditinstitut som defineret i første afsnit samt ethvert privat eller offentligt foretagende, der svarer til definitionen i første afsnit, og som er godkendt i et tredjeland.

Med henblik på gennemførelsen af tilsynet og kontrollen med store engagementer, anses som kreditinstitut et kreditinstitut som defineret i første afsnit, herunder også et sådant foretagendes filialer i tredjelande, samt ethvert offentligt eller privat foretagende, herunder også et sådant foretagendes filialer, der svarer til definitionen i første afsnit, og som er godkendt i et tredjeland

- 2) »tilladelse«: en fra myndighederne hidrørende akt, uanset formen, som medfører ret til at udøve virksomhed som kreditinstitut
- 3) »filial«: en afdeling, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et kreditinstitut, og som helt eller delvis foretager forretninger, der er forbundet med virksomhed som kreditinstitut; flere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et kreditinstitut med hjemsted i en anden medlemsstat, anses som én filial
- 4) »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at udøve tilsyn med kreditinstitutter
- 5) »finansieringsinstitut«: et foretagende, der ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalinteresser eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i nr. 2 til 12 på listen i bilag I

- 6) »hjemland«: den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut er meddelt tilladelse ifølge artikel 4 til 11

- 7) »værtsland«: den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut har en filial eller præsterer tjenesteydelser

- 8) »kontrol«: den forbindelse, der findes mellem et moderselskab og et datterselskab, som fastsat i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og et foretagende

- 9) »kapitalinteresser«, med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag: det forhold, at der direkte eller indirekte besiddes 20 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed

- 10) »kvalificeret deltagelse«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af det foretagende, hvori der besiddes en kapitalinteresse

- 11) »startkapital«: kapital som defineret i artikel 34, stk. 2, nr. 1 og 2

- 12) »moderselskab«: en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF.

Med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag og kontrollen med store engagementer anses som moderselskab en modervirksomhed som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF samt enhver virksomhed, der efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed

- 13) »datterselskab«: en dattervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF.

Med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag og kontrollen med store engagementer anses som datterselskab en dattervirksomhed som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF samt enhver virksomhed, over hvilket et moderselskab efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse.

- Ethvert datterselskab af et datterselskab anses også for at være et datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender
- 14) »zone A«: medlemsstaterne og alle andre lande, der er fulde medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), samt lande, som har indgået særlige låneoverenskomster med Den Internationale Valutafond (IMF) og er tilknyttet Den Almindelige Låneoverenskomst (GAB). Et land, som omlægger sin udenlandske statsgæld, udelukkes imidlertid fra zone A i en periode på fem år
- 15) »zone B«: alle andre lande
- 16) »kreditinstitutter i zone A«: alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i medlemsstaterne i henhold til artikel 4, herunder disse institutters filialer i tredjelande, og alle private og offentlige foretagender, som er omfattet af definitionen i nr. 1, første afsnit, og som er meddelt tilladelse i andre lande i zone A, herunder disse foretagenders filialer
- 17) »kreditinstitutter i zone B«: alle private og offentlige foretagender, der er meddelt tilladelse uden for zone A, og som opfylder definitionen i nr. 1, første afsnit, herunder disse foretagenders filialer i Fællesskabet
- 18) »ikke-banksektoren«: alle andre låntagere end kreditinstitutter som defineret i nr. 16 og 17, centralregeringer og centralbanker, regionale regeringer og lokale myndigheder, De Europæiske Fællesskaber, Den Europæiske Investeringsbank og multilaterale udviklingsbanker som defineret i nr. 19
- 19) »multilaterale udviklingsbanker«: Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling og Den Internationale Finansieringsinstitution, Den Interamerikanske Udviklingsbank, Den Asiatiske Udviklingsbank, Den Afrikanske Udviklingsbank, Europarådets Bosættelsesfond, Den Nordiske Investeringsbank og Den Caribiske Udviklingsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Europæiske Investeringsfond og Det Interamerikanske Investeringselskab
- 20) »poster under strengen, der tillægges »fuld risiko«, »mellemliggende risiko«, »mellemliggende/lav risiko« og »lav risiko«: poster som anført i artikel 43, stk. 2, og opført på listen i bilag II
- 21) »finansieringsselskab«: et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller primært er et eller flere kreditinstitutter eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvoraf mindst ét er et kreditinstitut
- 22) »blandet selskab«: et moderselskab, der ikke er et finansieringsselskab eller et kreditinstitut, og som blandt sine datterselskaber tæller mindst et kreditinstitut
- 23) »accessorisk bankservicevirksomhed«: en virksomhed, hvis hovedaktivitet består i besiddelse og forvaltning af fast ejendom, forvaltning af edb-serviceydelser eller enhver anden lignende aktivitet, der har accessorisk karakter i forhold til et eller flere kreditinstitutters ordinære virksomhed
- 24) »engagement«, med henblik på anvendelse af artikel 48, 49 og 50: de i artikel 43 samt bilag II og IV opregnede aktivposter og poster under strengen, uden anvendelse af de i disse bestemmelser fastsatte vægtninger eller risikograder; de i bilag IV omhandlede risici beregnes efter en af de metoder, der er beskrevet i bilag III, uden anvendelse af vægtning for medkontrahentrisiko; alle elementer, der er 100 % dækket af egenkapitalen, kan udelukkes fra definitionen af engagementer efter godkendelse fra de kompetente myndigheder, hvis egenkapitalen ikke indgår i beregningen af solvensnøgletallet og af de andre beregninger for tilsyn, der er fastsat i nærværende direktiv samt i andre fællesskabsretsakter; engagementerne omfatter ikke:
- ved valutatransaktioner: engagementer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på 48 timer, efter at betaling har fundet sted, eller
 - ved køb eller salg af værdipapirer: engagementer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted eller værdipapirerne er leveret alt efter, hvilken dato der ligger først
- 25) »gruppe af indbyrdes forbundne kunder«, i henhold til kapitel 2, del 3, under afsnit V:
- enten to eller flere fysiske eller juridiske personer, der — indtil det modsatte er godtgjort — for så vidt angår engagementet udgør en helhed, fordi en af dem udøver direkte eller indirekte kontrol med den anden eller de andre
 - eller to eller flere fysiske eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden eller de andre som nævnt i første led, men som for så vidt angår engagementet må anses for at udgøre en helhed, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med tilbagebetalingen

26) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem:

- a) kapitalinteresser, hvorved forstås besiddelse af mindst 20% af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol, eller
- b) kontrol, hvorved forstås den forbindelse, der består mellem et moderselskab og et datterselskab, i alle de i artikel 1, stk. 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF nævnte tilfælde, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed; et datterselskab af et datterselskab betragtes ligeledes som datterselskab af det moderselskab, der står i spidsen for disse virksomheder.

En situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er varigt knyttet til den samme person gennem kontrol, betragtes ligeledes som en snæver forbindelse

27) »anerkendte børser«: de af de kompetente myndigheder anerkendte børser, som

- i) fungerer regelmæssigt
- ii) er underlagt regler, udstedt eller godkendt af de relevante myndigheder i børsens hjemland, som fastlægger vilkårene for børsens funktion, vilkårene for adgangen til denne samt de vilkår, som en kontrakt skal opfylde, for at den reelt kan omsættes på børsen
- iii) har en clearingordning, der, for så vidt angår de i bilag IV nævnte kontrakter, stiller daglige margenkrav, som efter de kompetente myndigheders opfattelse yder en tilstrækkelig beskyttelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv vedrører adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Det finder anvendelse på alle kreditinstitutter.

2. Artikel 25 og 52 til 56 finder også anvendelse på finansieringsselskaber og på blandede selskaber, der har deres hjemsted inden for Fællesskabet.

Med undtagelse af medlemsstaternes centralbanker ligestilles de foretagender, der er nævnt i stk. 3, med finansieringsinstitutter med henblik på anvendelse af artiklerne 25 og 52 til 56.

3. Nærværende direktiv vedrører ikke virksomhed udøvet af:

- medlemsstaternes centralbanker
- postgirokontorer
- i Belgien: »Institut de réescompte et de garantie/Herdiskontering- en Waarborginstituut«
- i Danmark: »Dansk Eksportfinansieringsfond«, »Danmarks Skibskreditfond« og »Dansk Landbrugs Realkreditfond«
- i Tyskland: »Kreditanstalt für Wiederaufbau«, foretagender, der i medfør af »Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz« er anerkendt som organer inden for den nationale boligpolitik, og hvis hovedvirksomhed ikke er bankvirksomhed, samt foretagender, der i medfør af nævnte lov er anerkendt som almenyttige boligselskaber
- i Grækenland: »Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως« (Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos), »Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων« (Tamio Parakatathikon kai Danion) og »Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο« (Tachidromiko Tamieftirio)
- i Spanien: »Instituto de Crédito Oficial«
- i Frankrig: »Caisse des dépôts et consignations«
- i Irland: »credit unions« og »friendly societies«
- i Italien: »Cassa Depositi e Prestiti«
- i Nederlandene: »Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV«, »NV Nordelijke Ontwikkelingsmaatschappij«, »NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering« og »Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV«
- i Østrig: foretagender, der er anerkendt som almenyttige boligselskaber og »Österreichische Kontrollbank AG«

— i Portugal: »Caixas Económicas«, der har eksisteret siden den 1. januar 1986, med undtagelse af dem som er oprettet i aktieselskabsform, og af »Caixa Económica Montepío Geral«

— i Finland: »Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete Ab«, og »Kera Oy/Kera Ab«

— i Sverige: »Svenska Skeppshypotekskassan«

— i Det Forenede Kongerige: »National Savings Bank«, »Commonwealth Development Finance Company Ltd«, »Agricultural Mortgage Corporation Ltd«, »Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd«, »Crown Agents for overseas governments and administrations«, »credit unions« og »municipal banks«.

4. På forslag af Kommissionen, som med henblik herpå hører det i artikel 57 omhandlede udvalg, herefter benævnt »Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning«, træffer Rådet afgørelse om enhver eventuel ændring af den i stk. 3 opstillede fortegnelse.

5. Kreditinstitutter, der den 15. december 1977 var beliggende i samme medlemsstat, og som på denne dato var varigt tilsluttet et centralorgan, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, kan undtages fra betingelserne i artikel 6, stk. 1, artikel 8 og 59, forudsat at den nationale lovgivning senest den 15. december 1979 indeholder følgende bestemmelser:

— centralorganet og de tilsluttede institutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de tilsluttede institutters forpligtelser garanteres fuldt ud af centralorganet

— centralorganets og samtlige tilsluttede institutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af koncernregnskaber

— centralorganets ledelse er bemyndiget til at give instrukser til de tilsluttede institutters ledelse.

Kreditinstitutter, som har lokalt virkefelt, og som efter den 15. december 1977 tilsluttes et centralorgan i den i første afsnit angivne forstand, kan drage fordel af de i første afsnit fastsatte

bestemmelser, såfremt de udgør en normal udvidelse af det net, der hører ind under dette centralorgan.

Når det drejer sig om andre kreditinstitutter end sådanne, som oprettes i nyinddæmmede regioner eller er et resultat af fusion eller spaltning af eksisterende institutter, der hører ind under centralorganet, kan Rådet på forslag af Kommissionen, der hører Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning herom, fastsætte supplerende regler for anvendelsen af andet afsnit, herunder ophævelse af de i første afsnit fastsatte undtagelser, såfremt det finder, at tilslutningen af nye institutter, der nyder fordel af den i andet afsnit fastsatte ordning, vil kunne påvirke konkurrencen negativt. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

6. Kreditinstitutter, der, som defineret i stk. 5, første afsnit, er tilknyttet et centralorgan etableret i samme medlemsstat, kan også være undtaget fra anvendelse af artikel 5, samt artikel 40 til 51 og artikel 65 for så vidt, jf. dog anvendelsen af samme bestemmelser på centralorganet, helheden — bestående af centralorganet og dets tilsluttede institutter — er genstand for tilsyn på et konsolideret grundlag med hensyn til nævnte bestemmelser.

I undtagelsestilfælde anvendes artikel 13, 18, 19 og artikel 20, stk. 1 til 6, samt artikel 21 og 22 på helheden, som udgøres af centralorganet og dets tilsluttede institutter.

Artikel 3

Forbud for andre virksomheder end kreditinstitutter mod at modtage indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden

Medlemsstaterne forbyder personer eller foretagender, som ikke er kreditinstitutter, erhvervsmæssigt at tage imod indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden. Dette forbud gælder ikke, når en medlemsstat eller en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat eller offentlige internationale organisationer, som én eller flere medlemsstater er medlem af, modtager indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler; det gælder heller ikke i tilfælde, der udtrykkelig er omfattet af national lovgivning eller fællesskabslovgivning, forudsat at disse aktiviteter er undergivet regler og tilsyn med henblik på beskyttelse af indlånere eller investorer og finder anvendelse på disse tilfælde.

AFSNIT II

BETINGELSER FOR KREDITINSTITUTTERS ADGANG TIL AT OPTAGE VIRKSOMHED OG UDØVE DENNE VIRKSOMHED*Artikel 4***Tilladelse**

Medlemsstaterne drager omsorg for, at kreditinstitutterne er meddelt tilladelse, før de påbegynder deres virksomhed. Med forbehold af artikel 5 til 9 fastsætter de betingelserne herfor og meddeler dem til Kommissionen samt til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning.

*Artikel 5***Startkapital**

1. Med forbehold af andre generelle betingelser, der måtte være fastsat i de nationale bestemmelser, meddeler de kompetente myndigheder ikke tilladelse, når der i kreditinstituttet ikke forefindes en særskilt egenkapital, eller når startkapitalen er mindre end 5 mio. EUR.

Medlemsstaterne kan lade de virksomheder, der ikke opfylder betingelsen om særskilt egenkapital, og som bestod den 15. december 1979, fortsætte deres virksomhed. De kan fritage disse virksomheder for at opfylde betingelsen i artikel 6, stk. 1, første afsnit.

2. Medlemsstaterne kan dog meddele tilladelse til særlige kategorier af kreditinstitutter, hvis startkapital er mindre end den i stk. 1 krævede. I så fald:

- a) må startkapitalen ikke være mindre end 1 mio. EUR
- b) skal de interesserede medlemsstater give Kommissionen en begrundelse for, hvorfor de bringer den i dette stykke omhandlede mulighed i anvendelse
- c) skal navnet på kreditinstituttet, når det offentliggøres i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 11, efterfølges af en bemærkning om, at instituttet ikke har den i stk. 1 krævede minimumskapital.

3. Et kreditinstituts egenkapital må ikke falde til et mindre beløb end den startkapital, der krævedes ifølge stk. 1 og 2, da det fik meddelt tilladelse.

4. Medlemsstaterne kan beslutte, at kreditinstitutter, som eksisterede den 1. januar 1993, og hvis egenkapital var mindre end de niveauer, som er fastsat for startkapitalen i stk. 1 og 2, fortsat kan drive virksomhed. I så fald må egenkapitalen ikke falde til under det maksimumsbeløb, den havde nået efter den 22. december 1989.

5. Hvis kontrollen med et kreditinstitut, som falder ind under kategorien i stk. 4, overtages af en anden fysisk eller juridisk person end den, der tidligere kontrollerede det, skal instituttets egenkapital være på mindst det niveau, som er fastsat for startkapitalen i stk. 1 og 2.

6. Under visse særlige omstændigheder og med de kompetente myndigheders billigelse må den samlede egenkapital i det institut, der opstår i forbindelse med en sammenslutning af to eller flere kreditinstitutter, som falder ind under kategorien i stk. 4, ikke være mindre end de sammensluttede institutters samlede egenkapital på tidspunktet for sammenslutningen, så længe de relevante niveauer, som er omhandlet i stk. 1 og 2, ikke er nået.

7. Hvis egenkapitalen i de i stk. 3, 4 og 6 nævnte tilfælde falder, kan de kompetente myndigheder, når omstændighederne berettiger dertil, give kreditinstituttet en begrænset frist til at bringe sin egenkapital op på det krævede minimum eller ophøre med at drive virksomhed.

*Artikel 6***De ansvarlige for direktionen og lokalisering af kreditinstitutternes centrale administration**

1. De kompetente myndigheder meddeler kun tilladelse til de pågældende kreditinstitutter, når der er mindst to personer, som faktisk bestemmer hovedlinjerne for kreditinstituttets virksomhed.

I øvrigt meddeler myndighederne ikke tilladelse, såfremt disse personer ikke er i besiddelse af den nødvendige hæderlighed eller en fyldestgørende erfaring til at udøve disse funktioner.

2. Medlemsstaterne kræver:

- at kreditinstitutter, der er juridiske personer, og som i henhold til deres nationale lovgivning har et vedtægtsmæssigt hjemsted, har hovedkontor og hjemsted i samme medlemsstat
- at andre kreditinstitutter har hovedkontor i den medlemsstat, der har meddelt tilladelsen, samt at de rent faktisk driver forretning der.

Artikel 7

Aktionærer og selskabsdeltagere

1. De kompetente myndigheder meddeler ikke et kreditinstitut tilladelse til at optage virksomhed som kreditinstitut, før de har fået meddelelse om alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte er kvalificerede deltagere, og om størrelsen af deres kapitalandel.

Ved anvendelsen af begrebet kvalificeret deltager, der er omhandlet i nærværende artikel, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 7 i Rådets direktiv 88/627/EØF⁽¹⁾, i betragtning.

2. Hvis de kompetente myndigheder under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstituttet ikke er overbevist om de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres hæderlighed og egnethed, afslår myndighederne at give tilladelse.

3. Såfremt der er tale om snævre forbindelser mellem et kreditinstitut og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler de kompetente myndigheder kun deres tilladelse, hvis deres tilsynsopgaver ikke hæmmes af disse forbindelser.

De kompetente myndigheder afslår ligeledes at meddele tilladelsen, hvis de love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som kreditinstituttet har snævre forbindelser med, eller de problemer, som er forbundet med anvendelse af disse bestemmelser, hæmmer deres tilsynsopgaver.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 88/627/EØF af 12. december 1988 om offentliggørelse af oplysninger ved erhvervelse og afhændelse af en betydelig andel i et børsnoteret selskab (EFT L 348 af 17.12.1988, s. 62).

De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstitutterne meddeler dem de oplysninger, de har behov for, for at de i dette stykke omhandlede betingelser til stadighed er opfyldt.

Artikel 8

Driftsplan og organisation

Medlemsstaterne træffer bestemmelse om, at der til en ansøgning om tilladelse skal knyttes en driftsplan med særlig angivelse af arten af de påtænkte forretninger og af instituttets organisation.

Artikel 9

Økonomiske behov

Medlemsstaterne kan ikke fastsætte, at anmodningen om tilladelse skal behandles ud fra markedets økonomiske behov.

Artikel 10

Nægtelse af tilladelse

Når tilladelse nægtes, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis denne er ufuldstændig, senest seks måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse. Der træffes under alle omstændigheder afgørelse senest tolv måneder efter ansøgningens modtagelse.

Artikel 11

Meddelelse til Kommissionen om tilladelse

Enhver tilladelse meddeles Kommissionen. Alle kreditinstitutter optages på en fortegnelse, som Kommissionen ajourfører og offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 12

Forudgående konsultation med de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater

Der skal finde forudgående konsultation sted med de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat om meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut,

— der enten er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat, eller

Artikel 15

— der er datterselskab af et moderselskab for et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat, eller

Benævnelse

— der kontrolleres af samme juridiske eller fysiske personer, som kontrollerer et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat.

Kreditinstitutter kan for udøvelsen af deres virksomhed på Fællesskabets område benytte samme benævnelse, som de bruger i den medlemsstat, hvor de har hjemsted, uanset om der i værtsmedlemsstaten findes bestemmelser om brugen af ordene »bank«, »sparekasse« eller andre lignende benævnelser. Såfremt der er risiko for forveksling, kan værtsmedlemsstaten med henblik på tydeliggørelse kræve, at der til benævnelsen føjes en forklarende bemærkning.

Artikel 13

Filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat

Artikel 16

Værtslandet kan ikke kræve tilladelse og indskudskapital for filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i andre medlemsstater. Etablering af og tilsyn med sådanne filialer sker i henhold til bestemmelserne i artikel 17, artikel 20, stk. 1 til 6, artikel 22 og 26.

Kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut

Artikel 14

Inddragelse af tilladelsen

1. De kompetente myndigheder kan kun inddrage tilladelsen for et kreditinstitut, såfremt instituttet:

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at komme i besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis de påtænker at forøge deres kvalificerede deltagelse så meget, at deres andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når op på eller overstiger en tærskel på 20%, 33% eller 50%, eller at kreditinstituttet bliver deres datterselskab.

a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist af tolv måneder, giver udtrykkeligt afkald herpå eller ikke har udøvet sin virksomhed i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse i sådanne tilfælde bortfalder

De kompetente myndigheder afslår inden for en frist på højst tre måneder fra datoen for den i første afsnit nævnte underretning at give tilladelse til nævnte påtænkte forøgelse, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstituttet ikke er overbevist om den i første afsnit nævnte persons hæderlighed og egnethed, jf. dog stk. 2. Hvis de kompetente myndigheder ikke giver afslag, kan de fastsætte en frist for gennemførelsen af den i første afsnit omhandlede kapitalforøgelse.

b) har opnået tilladelsen ved hjælp af urigtige erklæringer eller ved hjælp af ethvert andet middel i strid med gældende bestemmelser

c) ikke længere opfylder de betingelser, der stilles for at opnå tilladelse

2. Hvis erhververen af de i stk. 1 omhandlede kapitalandele er et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller et moderselskab til et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et institut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis det kreditinstitut, hvori erhververen overvejer at deltage, som en følge af denne erhvervelse bliver et datterselskab af erhververen eller bliver omfattet af dennes kontrol, skal der foretages en vurdering af erhvervelsen i form af den i artikel 12 nævnte forudgående konsultation.

d) ikke længere har tilstrækkelig egenkapital eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer, og især ikke længere frembyder sikkerhed for de midler, som er blevet det betroet

e) befinder sig i enhver anden situation, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

2. Inddragelse af en tilladelse skal altid begrundes og meddeles de pågældende; inddragelsen meddeles Kommissionen.

3. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive sin besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel.

velse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel. De pågældende personer skal ligeledes meddele de kompetente myndigheder, at de har til hensigt at formindske deres kvalificerede deltagelse så meget, at deres andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20 %, 33 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet ophører med at være deres datterselskab.

4. Kreditinstituttene meddeler, så snart de har fået kendskab hertil, de kompetente myndigheder de erhvervelser eller afhændelser af kapitalandele, som bevirker, at deltagelsen overskrider eller falder under en af de tærskler, som er omhandlet i stk. 1 og 3.

Endvidere meddeler de mindst en gang om året navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret deltagelse, samt størrelsen af denne, således som de bl.a. fremgår af de registrerede data på den årlige generalforsamling af aktionærer og selskabsdeltagere eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for børsnoterede selskaber.

5. Medlemsstaterne sørger for, at de kompetente myndigheder i tilfælde af, at de i stk. 1 omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en forsigtig og sund ledelse af instituttet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. bestå i påbud, sanktioner over for

ledelsen eller ophævelse af den stemmeret, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Lignende foranstaltninger anvendes over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelserne til forudgående underretning som fastsat i stk. 1. Hvis en kapitalandel erhverves mod de kompetente myndigheders vilje, skal medlemsstaterne, uafhængigt af andre sanktioner, suspendere de tilsvarende stemmerettigheder, erklære de afgivne stemmer ugyldige eller annullere dem.

6. Ved anvendelsen af begrebet kvalificeret deltagelse og de andre deltagelsessatser, der er omhandlet i nærværende artikel, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 88/627/EØF, i betragtning.

Artikel 17

Administration og interne kontrolprocedurer

Hjemlandets kompetente myndigheder kræver, at der i alle kreditinstitutter findes en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer.

AFSNIT III

BESTEMMELSER VEDRØRENDE FRI ETABLERING OG FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

Artikel 18

Kreditinstitutter

Medlemsstaterne skal sikre, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel 20, stk. 1 til 6, artikel 21, stk. 1 og 2, samt artikel 22, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert kreditinstitut, der er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn af en anden medlemsstats kompetente myndigheder, under forudsætning af at disse aktiviteter er omfattet af tilladelsen.

Artikel 19

Finansieringsinstitutter

Medlemsstaterne skal også sikre, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, kan udøves på deres område efter bestem-

melserne i artikel 20, stk. 1 til 6, artikel 21, stk. 1 og 2, samt artikel 22, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert finansieringsinstitut i en anden medlemsstat, der er datterselskab af et kreditinstitut eller fælles-ejet datterselskab af flere kreditinstitutter, hvis vedtægter giver mulighed for udøvelse af sådanne aktiviteter, og som opfylder samtlige nedenstående betingelser:

- moderselskabet eller moderselskaberne er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i den medlemsstat, hvis lovgivning datterselskabet er underlagt
- de pågældende aktiviteter udøves faktisk i samme medlemsstat
- moderselskabet eller moderselskaberne besidder mindst 90 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af aktier eller kapitalandele i datterselskabet
- moderselskabet eller moderselskaberne må over for de kompetente myndigheder godtgøre, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og må have afgivet erklæring om,

at de med samtykke fra hjemlandets kompetente myndigheder har stillet selvskyldnergaranti for de engagementer, som datterselskabet indgår

- datterselskabet indgår, navnlig for de pågældende aktiviteter, i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet eller hvert af dets moderselskaber i overensstemmelse med artikel 52 til 56, navnlig hvad angår beregningen af solvensnøgletallet, tilsynet med store engagementer og begrænsningerne for kapitalinteresser i artikel 51.

Hjemlandets kompetente myndigheder kontrollerer, at disse betingelser er opfyldt, og udsteder til datterselskabet en bekræftende erklæring herom, der vedlægges den i artikel 20, stk. 1 til 6, og artikel 21, stk. 1 og 2, omhandlede meddelelse.

Hjemlandets kompetente myndigheder skal sikre, at der føres tilsyn med datterselskabet efter dette direktivs artikel 5, stk. 3, og artikel 16, 17, 26, 28, 29, 30 samt 32.

De bestemmelser, der henvises til i denne artikel, finder tilsvarende anvendelse på datterselskaber. Særligt læses »kreditinstitut« som »finansieringsinstitut, som omhandlet i artikel 19«, og »tilladelse« læses som »vedtægter«.

Artikel 20, stk. 3, andet led, læses således:

»Hjemlandets kompetente myndigheder sender ligeledes oplysning om størrelsen af egenkapitalen for det finansieringsinstitut, som er datterselskab, og af det konsoliderede solvensnøgletal for det kreditinstitut, som er dets moderselskab.«

Hvis et finansieringsinstitut, som er omfattet af bestemmelserne i nærværende artikel, ikke længere opfylder en af betingelserne, underretter hjemlandet værtslandets kompetente myndighed herom, og de aktiviteter, som finansieringsinstituttet udøver i værtslandet, underlægges derefter den lovgivning, der gælder i værtslandet.

Artikel 20

Udøvelse af retten til at etablere sig

1. Et kreditinstitut, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område, meddeler dette til den kompetente myndighed i hjemlandet.

2. Medlemsstaterne kræver, at det kreditinstitut, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver følgende oplysninger sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:

- a) i hvilken medlemsstat instituttet har til hensigt at etablere en filial
- b) et program for filialens virksomhed, hvori bl.a. angives, hvilken art aktiviteter der påtænkes, og hvorledes filialen skal organiseres
- c) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan fås
- d) navnene på de ansvarlige medlemmer af filialens ledelse.

3. Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende kreditinstituts administrative strukturer og finansielle situationer er sunde under hensyn til den påtænkte etablering, videresender den de i stk. 2 nævnte oplysninger senest tre måneder efter modtagelsen af alle disse oplysninger til den kompetente myndighed i værtslandet og underretter det berørte kreditinstitut herom.

Hjemlandets kompetente myndighed sender ligeledes oplysning om størrelsen af kreditinstituttets egenkapital og solvensnøgletal.

Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for det berørte institut inden tre måneder efter modtagelsen af samtlige omhandlede oplysninger. Et sådant afslag eller manglende svar kan gøres til genstand for retsprøvelse i hjemlandet.

4. Før en filial af et kreditinstitut påbegynder sin virksomhed, har de kompetente myndigheder i værtslandet en frist på to måneder fra modtagelsen af oplysninger efter stk. 3 til at forberede det i artikel 22 foreskrevne tilsyn med instituttet og til i givet fald at meddele de vilkår, som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for udøvelse af denne virksomhed i værtslandet.

5. Så snart meddelelsen fra de kompetente myndigheder i værtslandet foreligger, eller så snart den i stk. 4 nævnte frist udløber, hvis der ikke modtages nogen udtalelse herfra, kan filialen etableres og påbegynde sin virksomhed.

6. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, litra b), c) og d), skal kreditinstituttet skriftlig meddele den pågældende ændring til de kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet mindst en måned, før den foretages, således at de kompetente myndigheder i hjemlandet kan nå at udtale sig om denne ændring i henhold til stk. 3, og de kompetente myndigheder i værtslandet i henhold til stk. 4.

7. Filialer, der inden den 1. januar 1993 har påbegyndt deres virksomhed efter de i værtslandet gældende bestemmelser, betragtes som filialer, der har været underlagt proceduren i stk. 1 til 5 i nærværende artikel. Fra samme dato vil de være underlagt bestemmelserne i stk. 6 i nærværende artikel, samt artikel 18, 19, 22 og 29.

Artikel 21

Udøvelse af fri udveksling af tjenesteydelser

1. Et kreditinstitut, der for første gang ønsker at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder, hvilke af aktiviteterne på listen i bilag I det har til hensigt at udøve.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder fremsender senest en måned efter modtagelsen den i stk. 1 omhandlede meddelelse til de kompetente myndigheder i værtslandet.

3. Nærværende artikel berører ikke de rettigheder, som et kreditinstitut inden den 1. januar 1993 har erhvervet i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser.

Artikel 22

Værtslandets kompetente myndigheders beføjelser

1. Værtslandet kan — til statistisk brug — kræve, at alle kreditinstitutter, der har en filial på dets område, regelmæssigt indsender en rapport til denne stats kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver på dets område.

Til varetagelse af de opgaver, der påhviler værtslandet efter artikel 27, kan det kræve de samme oplysninger af filialer af kreditinstitutter, der har hjemsted i andre medlemsstater, som det kræver af indenlandske kreditinstitutter.

2. Når de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at et kreditinstitut, der har en filial eller præsterer tjenesteydelser på dets område, ikke overholder de lovbestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af dette direktivs bestemmelser, og som giver værtslandets myndigheder kompetence, skal de anmode det pågældende institut om at bringe det ulovlige forhold til ophør.

3. Tager det pågældende institut ikke de nødvendige skridt, skal værtslandets kompetente myndigheder underrette hjemlandets kompetente myndigheder herom. Disse skal da så hurtigt som muligt træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at instituttet bringer det ulovlige forhold til ophør. Karakteren af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

4. Hvis det pågældende kreditinstitut til trods for de foranstaltninger, der er truffet af hjemlandet — eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være uhensigtsmæssige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger — fortsat overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i stk. 2, kan værtslandet efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet underretning herom, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forbyde, at kreditinstituttet indleder nye aktiviteter på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de for disse foranstaltninger nødvendige dokumenter kan forkyndes for kreditinstitutterne på deres område.

5. Bestemmelserne i stk. 1 til 4 berører ikke værtslandets ret til at træffe passende forholdsregler for at forebygge eller straffe uregelmæssigheder på sit område, som strider imod de lovbestemmelser, de har vedtaget af hensyn til samfundsmæssige interesser. Dette indebærer, at kreditinstituttet kan forhindres i at indlede nye aktiviteter på dets område.

6. Enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 4 og 5, og hvorved der pålægges sanktioner og begrænsninger i udførelsen af tjenesteydelser, skal være behørigt begrundet og meddeles det pågældende institut. Enhver sådan foranstaltning skal kunne prøves ved domstolene i den medlemsstat, hvis myndigheder har truffet den.

7. Inden den i stk. 2, 3 og 4 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særligt hastende tilfælde iværksætte nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte indlåneres, investorer og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser. Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger.

Kommissionen kan, efter at have konsulteret de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

8. Værtslandet kan træffe passende forholdsregler for at forebygge eller straffe uregelmæssigheder på sit område under udøvelse af de beføjelser, der er tillagt det i henhold til dette direktiv. Dette indebærer, at instituttet kan forhindres i at indlede nye aktiviteter på dets område.

9. Såfremt tilladelsen tilbagekaldes, meddeles dette værtslandets myndigheder, der da tager passende skridt til at hindre, at det pågældende institut indleder nye aktiviteter på værtslandets område, og til at beskytte indlånernes interesser. Hvert andet år forelægger Kommissionen Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning en beretning om sådanne tilfælde.

10. Medlemsstaten meddeler Kommissionen antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 20, stk. 1 til 6, er blevet givet afslag, eller hvor der er truffet foranstaltning

ger i henhold til stk. 4 i nærværende artikel. Hvert andet år forelægger Kommissionen Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning en beretning om sådanne tilfælde.

11. Denne artikel er ikke til hinder for, at kreditinstitutter med hjemsted i en anden medlemsstat kan reklamere for deres ydelser ved anvendelse af ethvert kommunikationsmedium i værtslandet, når de ikke tilsidesætter eventuelle regler om sådanne reklamers form og indhold, der er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser.

AFSNIT IV

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 23

Anmeldelse af tredjelandes datterselskaber og af betingelserne for adgang til markedet i disse lande

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder underretter Kommissionen om:

- a) enhver meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab, hvis moderselskab eller moderselskaber henhører under et tredjelands ret. Kommissionen giver Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivningen underretning herom
- b) et sådant selskabs erhvervelse af kapitalinteresser i et kreditinstitut i Fællesskabet, som bevirker, at dette kreditinstitut bliver dets datterselskab. Kommissionen giver Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning underretning herom.

Når der er meddelt tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab under et eller flere moderselskaber, som hører under et tredjelands ret, skal koncernens opbygning angives i den anmeldelse, de kompetente myndigheder indgiver til Kommissionen, jf. artikel 11.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som deres kreditinstitutter har mødt i forbindelse med etablering eller udøvelse af bankvirksomhed i et tredjeland.

3. Kommissionen udarbejder med jævne mellemrum en rapport, hvori den ud fra de i stk. 4 og 5 omhandlede kriterier gennemgår behandlingen af EF-kreditinstitutter i tredjelande med hensyn til disses adgang til etablering og udøvelse af

bankvirksomhed samt erhvervelse af kapitalinteresser i kreditinstitutter i tredjelande. Kommissionen forelægger Rådet disse rapporter, om nødvendigt ledsaget af passende forslag.

4. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 3 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland ikke indrømmer EF-kreditinstitutter en faktisk adgang til markedet svarende til den, Fællesskabet indrømmer kreditinstitutter fra dette tredjeland, kan Kommissionen forelægge Rådet forslag til et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende konkurrencevilkår for EF-kreditinstitutter. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 3 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at EF-kreditinstitutter i et tredjeland ikke nyder national behandling, der giver dem samme konkurrencevilkår som indenlandske kreditinstitutter, og at betingelserne for faktisk adgang til markedet ikke er opfyldt, kan den indlede forhandlinger med henblik på at rette op på situationen.

Under de i første afsnit nævnte omstændigheder kan det også på et hvilket som helst tidspunkt samtidig med, at der indledes forhandlinger, efter proceduren i artikel 60, stk. 2, bestemmes, at medlemsstaternes kompetente myndigheder skal indskrænke eller suspendere deres afgørelser om ansøgninger, som er indgivet på tidspunktet for afgørelsen eller senere, om tilladelse til, at direkte eller indirekte moderselskaber, som hører under det pågældende tredjelands ret, kan oprette datterselskaber eller erhverve kapitalinteresser. Varigheden af disse foranstaltninger må ikke overstige tre måneder.

Inden udløbet af denne frist på tre måneder kan Rådet på baggrund af forhandlingsresultaterne med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutte, om foranstaltningerne skal opretholdes.

En sådan indskrænkning eller suspension kan ikke finde anvendelse, når kreditinstitutter eller deres datterselskaber, som behørigt er meddelt tilladelse i Fællesskabet, opretter datterselskaber, eller når sådanne institutter eller datterselskaber erhverver kapitalinteresser i et kreditinstitut i Fællesskabet.

6. Hvis Kommissionen konstaterer et af de i stk. 4 og 5 nævnte forhold, skal medlemsstaterne efter anmodning fra Kommissionen underrette den om:

- a) enhver ansøgning om meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab, hvis moderselskab eller moderselskaber henhører under det pågældende tredjelandets ret
- b) enhver plan, som de får forelagt i henhold til artikel 16, om et sådant selskabs erhvervelse af kapitalinteresser i et kreditinstitut i Fællesskabet, som bevirker, at dette kreditinstitut bliver dets datterselskab.

Disse oplysninger vil ikke længere blive meddelt, når der indgås en aftale med et tredjeland, jf. stk. 4 eller 5, eller når de i stk. 5, andet og tredje afsnit, nævnte foranstaltninger ikke længere gælder.

7. Foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale — såvel bilaterale som multilaterale — aftaler om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

Artikel 24

Filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet

1. Over for filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet anvender medlemsstaterne, i forbindelse med disses adgang til at optage virksomhed og til at udøve denne, ikke bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som filialer af kreditinstitutter med hjemsted i Fællesskabet er undergivet.

2. De kompetente myndigheder giver Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning meddelelse om de tilladelser til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet.

3. Med forbehold af stk. 1 kan Fællesskabet ved aftaler med et eller flere tredjelande, indgået i henhold til traktaten, indgå

overenskomst om anvendelse af bestemmelser, som på grundlag af gensidighedsprincippet giver filialer af et kreditinstitut med hjemsted uden for Fællesskabet samme behandling på hele Fællesskabets område.

Artikel 25

Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder angående det konsoliderede tilsyn

1. Kommissionen kan enten på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende de nærmere vilkår for, hvordan det konsoliderede tilsyn skal anvendes på:

— kreditinstitutter, hvis moderselskab har sit hjemsted i et tredjeland, og

— kreditinstitutter, der er beliggende i tredjelande, og hvis moderkreditinstitut eller moderfinansieringsselskab har sit hjemsted inden for Fællesskabet.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler har navnlig til formål at sikre:

— dels at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for så vidt angår et i Fællesskabet beliggende kreditinstitut eller finansieringsselskab, der har et datterselskab, som er et uden for Fællesskabet beliggende kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut

— dels at de kompetente myndigheder i tredjelande kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn med moderselskaber, der har deres hjemsted inden for det pågældende landes område, og som har et datterselskab, der er et i en eller flere medlemsstater beliggende kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut.

3. Kommissionen gennemgår sammen med Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning resultatet af de i stk. 1 nævnte forhandlinger og den situation, der følger af disse.

AFSNIT V

PRINCIPPER OG TEKNISKE INSTRUMENTER TIL UDFØRELSE AF FORSIGTIGHEDSTILSYN

KAPITEL 1

Artikel 29

PRINCIPPER FOR FORSIGTIGHEDSTILSYN**Kontrol på stedet af filialer etableret i en anden medlemsstat**

Artikel 26

Ansaret for hjemlandets tilsyn

1. Ansaret for forsigtighedstilsyn med et kreditinstitut, herunder tilsyn med de i henhold til artikel 18 og 19 udøvede aktiviteter, påhviler hjemlandets kompetente myndigheder; dette berører ikke de bestemmelser i nærværende direktiv, der giver værtslandets kompetente myndigheder en beføjelse.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der føres tilsyn på et konsolideret grundlag ifølge nærværende direktiv.

Artikel 27

Værtslandets ansvar

Værtslandet har i samarbejde med hjemlandets kompetente myndigheder ansvaret for tilsyn med likviditeten i kreditinstitutters filialer, indtil yderligere koordinering har fundet sted. Med forbehold af de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at styrke Det Europæiske Monetære System, bevarer værtslandet det fulde ansvar for de foranstaltninger, der iværksættes som led i dets pengepolitik. Sådanne foranstaltninger må ikke føre til forskelsbehandling eller mere restriktiv behandling af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

Artikel 28

Samarbejde om tilsyn

Med henblik på at føre tilsyn med virksomheden i kreditinstitutter, som udøver virksomhed i en eller flere andre medlemsstater end den, hvor de har hjemsted, navnlig dersom de der har oprettet filialer, arbejder de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater snævert sammen. De meddeler hinanden alle sådanne oplysninger om ledelsen og ejerforholdet i disse kreditinstitutter, som vil kunne lette tilsynet med disse og undersøgelsen af betingelserne for meddelelse af tilladelse, samt alle oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med disse institutter, i særdeleshed med hensyn til likviditet, solvens, sikkerhed for indlån, større engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis og intern kontrol.

1. Når et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, udøver virksomhed gennem en filial etableret i en anden medlemsstat, skal de kompetente myndigheder i værtslandet sikre, at hjemlandets kompetente myndigheder efter forudgående meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder selv eller gennem personer, som de bemyndiger hertil, på stedet kan kontrollere de oplysninger, der er nævnt i artikel 28.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder skal ligeledes have adgang til at føre tilsyn med filialer efter en af de andre procedurer, der er nævnt i artikel 56, stk. 7.

3. Denne artikel er ikke til hinder for, at værtslandets kompetente myndigheder på stedet kontrollerer filialer etableret på deres område med henblik på varetagelsen af de opgaver, som påhviler dem i henhold til dette direktiv.

Artikel 30

Udveksling af oplysninger og tjenstlig tavshedspligt

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, såvel som revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, undergives tjenstlig tavshedspligt. Denne tavshedspligt indebærer, at de fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, ikke må videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller samlet form, således at de enkelte institutter ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

Såfremt der er tale om et kreditinstitut, der er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde kreditinstituttet, dog videregives under en civil retssag.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger i henhold til nærværende direktiv samt til de øvrige direktiver, der gælder for kreditinstitutter. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

3. Medlemsstaterne kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i stk. 5 og 6 omhandlede myndigheder eller organer fra tredjelande, forudsat at de således meddelte oplysninger er sikret ved tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, der er foreskrevet i denne artikel. Denne udveksling af oplysninger skal bruges ved udførelsen af de pågældende myndigheders eller organers tilsynsopgaver.

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

4. De kompetente myndigheder, der i henhold til stk. 1 og 2 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv:

- enten til undersøgelse af, om betingelserne for, at kreditinstitutterne kan optage virksomhed som sådanne, er opfyldt, og til at lette det individuelle og det konsoliderede tilsyn med institutternes virksomhed, særlig med hensyn til likviditet, solvens, store engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt intern kontrol
- eller til pålæggelse af sanktioner
- eller hvis den kompetente myndigheds afgørelser påklages til højere administrativ myndighed
- eller i forbindelse med indbringelse for domstolene efter artikel 33 eller særbestemmelser i nærværende direktiv, samt øvrige direktiver, der er vedtaget vedrørende kreditinstitutter.

5. Stk. 1 og 4 er ikke til hinder for, at der, hvis der findes flere kompetente myndigheder i samme medlemsstat, udveksles oplysninger mellem sådanne myndigheder inden for denne medlemsstat, eller at der udveksles oplysninger medlemsstaterne imellem mellem de kompetente myndigheder

- og de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med andre finansieringsinstitutter og med forsikringsselskaber, samt de myndigheder, der fører tilsyn med kapitalmarkederne
- og de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af kreditinstitutter og lignende procedurer
- og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af kreditinstituttets og andre finansieringsinstitutters regnskaber

der har behov herfor til varetagelse af deres tilsynsopgaver, og stk. 1 og 4 er heller ikke til hinder for, at der til de organer, der forvalter indlånsgarantiordningerne, gives oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. De oplysninger, som de pågældende myndigheder, organer og personer modtager, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

6. Uanset bestemmelserne i stk. 1 til 4 kan medlemsstaterne tillade udvekslinger af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og

- de myndigheder, der fører tilsyn med de organer, der er ansvarlige for likvidation og konkursbehandling af kreditinstitutter og lignende procedurer, eller
- de myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber.

De medlemsstater, som anvender første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

- oplysningerne skal bruges til udførelse af tilsynsopgaver som beskrevet i første afsnit
- de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt tavshedspligt i henhold til stk. 1
- stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

7. Uanset bestemmelserne i stk. 1 til 4 kan medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de organer, der ifølge loven er ansvarlige for at efterforske overtrædelser af selskabsretten.

De medlemsstater, som anvender første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

- oplysningerne skal bruges til udførelse af de opgaver, som er beskrevet i første afsnit
- de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt tavshedspligt i henhold til stk. 1
- stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Hvis de i første afsnit omhandlede organer i en medlemsstat udfører deres efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte, personer, fordi disse er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan den i første afsnit nævnte mulighed for udveksling af oplysninger udvides til også at gælde sådanne personer på de i andet afsnit fastsatte særlige betingelser.

Ved anvendelsen af tredje led i andet afsnit meddeler de i første afsnit omhandlede organer de kompetente myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke personer oplysningerne vil blive videresendt til, med nøjagtig angivelse af disse personers beføjelse.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke organer der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

Inden den 31. december 2000 aflægger Kommissionen beretning om anvendelsen af dette stykke.

8. Denne artikel er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed sender:

- centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver, i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder
- i givet fald andre offentlige myndigheder, der overvåger betalingssystemerne

oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver eller til hinder for, at de pågældende myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til stk. 4. De oplysninger, som modtages i denne forbindelse, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt.

9. Endvidere kan medlemsstaterne uanset bestemmelserne i stk. 1 og 4 ved lovgivning give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i deres centraladministration,

som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringstjenesteydelser og forsikringselskaber samt personer, som handler efter fuldmagt fra de pågældende afdelinger.

Oplysningerne må imidlertid kun gives, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsigtighedstilsynet.

Imidlertid fastsætter medlemsstaterne, at oplysninger, der modtages efter stk. 2 og 5, samt oplysninger tilvejebragt ved kontrol på stedet, jf. artikel 29, stk. 1 og 2, aldrig må videregives som nævnt i dette stykke, medmindre den kompetente myndighed, der giver oplysningerne, eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen på stedet er foretaget, har givet sit udtrykkelige samtykke.

10. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder sender de i stk. 1 til 4 nævnte oplysninger til en clearinginstitution eller lignende institution, der i den nationale lovgivning er anerkendt til clearing eller afvikling på et af markederne i den pågældende medlemsstat, hvis de mener, at dette er nødvendigt for at sikre, at disse institutioner fungerer korrekt i forbindelse med misligholdelse eller potentiel misligholdelse på dette marked. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Medlemsstaterne sikrer dog, at oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 2, ikke videregives i det tilfælde, der er omhandlet i dette stykke, uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som først afgav oplysningerne.

Artikel 31

Krav til de personer, som udfører den lovpligtige kontrol af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber

1. Medlemsstaterne fastsætter som minimum, at:

- a) enhver person, der er autoriseret i henhold til Rådets direktiv 84/253/EØF⁽¹⁾, og som i et kreditinstitut udfører det hverv, der er beskrevet i artikel 51 i Rådets direktiv 78/660/EØF⁽²⁾, artikel 37 i direktiv 83/349/EØF, artikel

⁽¹⁾ Rådets ottende direktiv (84/253/EØF) af 10. april 1984 på grundlag af traktatens artikel 44, stk. 2, litra g), om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber (EFT L 126 af 12.5.1984, s. 20).

⁽²⁾ Rådets fjerde direktiv (78/660/EØF) af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 44, stk. 2, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11). Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/60/EF (EFT L 62 af 26.6.1999, s. 65).

31 i Rådets direktiv 85/611/EØF⁽¹⁾ eller ethvert andet lovpligtigt hverv, har pligt til hurtigt at foretage indberetning til de kompetente myndigheder om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende dette institut, som vedkommende har fået kendskab til som led i udførelsen af sit hverv, og som kan

— udgøre en væsentlig overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der omhandler betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som specielt gælder for udøvelsen af kreditinstitutters aktivitet, eller

— skade kreditinstitutternes fortsatte drift, eller

— medføre nægtelse af revisionspåtegning eller fremsættelse af forbehold heri

b) samme pligt gælder for denne person, for så vidt angår forhold eller beslutninger, som vedkommende måtte få kendskab til som led i et hverv som beskrevet i litra a), der udføres i en virksomhed, som har snævre forbindelser i kraft af kontrol med det kreditinstitut, i hvilket vedkommende udfører ovennævnte hverv.

2. Det forhold, at de personer, der er autoriseret i henhold til direktiv 84/253/EØF, i god tro videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder om forhold eller beslutninger som omhandlet i stk. 1, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke de pågældende personer nogen form for ansvar.

Artikel 32

De kompetente myndigheders sanktionsmuligheder

Med forbehold af reglerne for tilbagekaldelse af tilladelser og tilfælde omfattet af straffelovgivningen skal medlemsstaterne sørge for, at deres respektive kompetente myndigheder i tilfælde af, at et kreditinstitut eller dets ansvarlige ledelse har overtrådt love eller administrative bestemmelser om tilsyn med kreditinstitutter eller om disses virksomhed, kan pålægge disse sanktioner eller påbyde foranstaltninger med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør.

Artikel 33

Indbringelse for domstolene

Medlemsstaterne drager omsorg for, at afgørelser vedrørende et kreditinstitut, som er truffet i medfør af love og administrative

bestemmelser, vedtaget i overensstemmelse med nærværende direktiv, kan indbringes for domstolene; dette gælder også, hvis der ikke senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, der indeholder alle de i henhold til gældende bestemmelser krævede oplysninger, er truffet nogen afgørelse.

KAPITEL 2

TEKNISKE INSTRUMENTER TIL UDFØRELSE AF FORSIGTIGHEDSTILSYN

Del I

Egenkapital

Artikel 34

Almindelige principper

1. Når en medlemsstat med henblik på gennemførelsen af fællesskabsforskrifterne vedrørende forsigtighedstilsyn med et allerede eksisterende kreditinstitut i sine love og administrative bestemmelser indfører en bestemmelse, hvori begrebet egenkapital anvendes, eller der henvises hertil, drager den omsorg for, at dette begreb eller dette udtryk stemmer overens med den definition, der er anført i stk. 2, 3 og 4 og artikel 35 til 38.

2. Med forbehold af de begrænsninger, der er fastsat i artikel 38, skal et kreditinstituts ikke-konsoliderede egenkapital omfatte følgende komponenter:

- 1) kapital i henhold til artikel 22 i direktiv 86/635/EØF, for så vidt den er indbetalt, samt overkurs ved emission, dog med undtagelse af kumulative præferenceaktier
- 2) reserver i henhold til artikel 23 i direktiv 86/635/EØF, samt driftsresultat fra det foregående regnskabsår efter udlodning af det endelige udbytte. Medlemsstaterne må kun tillade, at der tages hensyn til foreløbige overskud, inden der er truffet formel beslutning herom, hvis disse overskud er blevet revideret af personer, der er beskæftiget med revision, og de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at beløbet er blevet vurderet i overensstemmelse med principperne i direktiv 86/635/EØF, og at det ikke omfatter forudselige udgifter og hensættelse til udbytte
- 3) midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici i henhold til artikel 38 i direktiv 86/635/EØF

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3). Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).

- 4) opskrivningshenlæggelser i henhold til artikel 33 i direktiv 78/660/EØF
- 5) værdireguleringer i henhold til artikel 37, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF
- 6) andre komponenter i henhold til artikel 35
- 7) midler, for hvilke medlemmer af et andelskreditinstitut hæfter solidarisk, og de solidariske forpligtelser for låntagerne i visse institutter med fondsstatus, som nævnt i artikel 36, stk. 1
- 8) kumulative præferenceaktier med fast løbetid og ansvarlig indskudskapital som nævnt i artikel 36, stk. 3.

Følgende komponenter fratrækkes i overensstemmelse med artikel 38:

- 9) kreditinstituttets beholdning af egne aktier ansat til den bogførte værdi
- 10) immaterielle aktiver i henhold til artikel 4 »Aktiver«, nr. 9, i direktiv 86/635/EØF
- 11) materielt negativt udbytte i det løbende regnskabsår
- 12) kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, der udgør mere end 10% af disses kapital, samt efterstillede tilgodehavender og de i artikel 35 omhandlede instrumenter, som kreditinstituttet besidder i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, i hvilke det har kapitalinteresser, der udgør mere end 10% af deres kapital.

Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut eller i et finansieringsinstitut som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde dette institut, kan den kompetente myndighed give tilladelse til undtagelser fra denne bestemmelse;

- 13) kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter på højst 10% af disses kapital samt efterstillede tilgodehavender og de i artikel 35 omhandlede instrumenter, som kreditinstituttet besidder i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter end de i nr. 12 omhandlede, for så vidt angår den del af disse samlede kapitalinteresser, efterstillede tilgodehavender og instrumenter, som overstiger 10% af kreditinstituttets egenkapital beregnet inden fradrag af komponenterne under nr. 12 nærværende nummer.

Medlemsstaterne kan bestemme, at moderselskaber, som er underkastet et tilsyn på konsolideret grundlag, ved den eventuelle beregning af den ikke-konsoliderede egenkapital kan undlade at fradrage deres kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, som er omfattet af konsolide-

ringen. Denne bestemmelse gælder for alle former for tilsynsmæssig kontrol, der er harmoniseret ved fællesskabsakter.

3. Egenkapitalbegrebet som defineret i stk. 2, nr. 1 til 8, omfatter et maksimum af komponenter og beløb. Anvendelsen af disse komponenter eller fastsættelsen af lavere lofter, samt fradrag af andre komponenter end de i stk. 2, nr. 9 til 13, omhandlede, overlades til medlemsstaternes skøn. Disse skal dog bestræbe sig på at tilvejebringe større konvergens med det formål at nå frem til en fælles definition på egenkapital.

Med henblik herpå skal Kommissionen senest den 1. januar 1996 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelse af nærværende artikel, samt artikel 35 til 39, i givet fald ledsaget af forslag til ændringer, som den skønner nødvendige. Senest den 1. januar 1998 foretager Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg en gennemgang af definitionen af begrebet »egenkapital« med henblik på en ensartet anvendelse af den fælles definition.

4. De i stk. 2, nr. 1 til 5, nævnte komponenter skal af kreditinstituttet kunne anvendes straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab på det tidspunkt, hvor sådanne indtræder. Beløbet skal være fratrukket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset i det omfang, denne skat reducerer det beløb, hvormed disse komponenter kan anvendes til dækning af risici eller tab.

Artikel 35

Andre komponenter

1. Det i en medlemsstat anvendte egenkapitalbegreb kan omfatte andre komponenter, forudsat at det drejer sig om komponenter, der uanset disses juridiske eller regnskabsmæssige benævnelse, har følgende karakteristika:

- a) de kan frit benyttes af kreditinstituttet til dækning af normale bankrisici, når tab eller værdiforringelser endnu ikke er nærmere identificeret
- b) deres tilstedeværelse skal fremgå af de interne regnskabsoplysninger
- c) deres størrelse skal være fastsat af kreditinstituttets direktion, revideret af uafhængige revisorer, meddelt de kompetente myndigheder og undergivet disses tilsyn.

2. Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter kan ligeledes accepteres som andre komponenter, forudsat at de opfylder følgende betingelser:

- a) de må ikke kunne tilbagebetales på ihændeherens initiativ eller uden den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse
- b) aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give kreditinstituttet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden
- c) långiverens krav mod kreditinstituttet skal efterstilles al anden ikke-efterstillet gæld
- d) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke-betalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, idet det tillades kreditinstituttet at fortsætte sine aktiviteter
- e) kun faktisk indbetalte beløb tages i betragtning.

Hertil kommer andre kumulative præferenceaktier end de i artikel 34, stk. 2, nr. 8, nævnte.

Artikel 36

Øvrige bestemmelser vedrørende egenkapital

1. Medlemmer af et kreditinstitut, der er stiftet i form af et andelskreditinstitut, som omhandlet i artikel 34, stk. 2, nr. 7, hæfter for den kapital, der ikke er fuldt indbetalt, samt for de supplerende beløb, som medlemmerne af samme kreditinstitut i henhold til lovgivningen skal indbetale uden sikkerhed, dersom dette kreditinstitut har lidt tab, i hvilke tilfælde disse beløb skal kunne kræves indbetalt uden forudgående varsel.

Med sådanne komponenter sidestilles de solidariske forpligtelser for låntagerne i kreditinstitutioner med fondsstatus.

Alle disse komponenter kan henregnes under egenkapitalen i det omfang, hvor de i henhold til national lovgivning medregnes i de pågældende institutters egenkapital.

2. En medlemsstat må ikke til offentlige kreditinstitutters egenkapital medregne de garantier, som staten eller de lokale, nationale myndigheder stiller for sådanne institutter.

3. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder må til egenkapitalen kun medregne kumulative præferenceaktier med fast løbetid, som omhandlet i artikel 34, stk. 2, nr. 8, samt ansvarlig indskudskapital som omhandlet i samme bestemmelse, hvis der er indgået en bindende aftale om, at den i tilfælde af et kreditinstituts konkurs eller likvidation efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

Denne ansvarlige indskudskapital skal ligeledes opfylde følgende betingelser:

- a) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning
- b) midlerne skal have en oprindelig løbetid på mindst fem år; de skal derefter kunne kræves indfriet; er gældens løbetid ikke fastsat, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre midlerne ikke længere henregnes til egenkapitalen, eller medmindre myndighedernes forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives på emittentens initiativ, og kreditinstituttets solvens ikke derved forringes
- c) den udstrækning, hvori de kan medregnes til egenkapitalen, indskrænkes gradvis i mindst de sidste fem år inden tilbagebetalingsdagen
- d) låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra en likvidation af kreditinstituttet, skal tilbagebetales inden den aftalte forfaldsdato.

Artikel 37

Beregning af egenkapitalen på et konsolideret grundlag

1. Når egenkapitalen skal beregnes på konsolideret grundlag, indgår de i artikel 34, stk. 2, omhandlede komponenter med de i henhold til artikel 52 til 56 konsoliderede beløb. Ved beregningen af egenkapitalen er der desuden mulighed for at betragte følgende komponenter som sidestillet med konsoliderede reserver, hvis de er udtryk for et kreditorforhold (»negative«):

- minoritetsinteresser i henhold til artikel 21 i direktiv 83/349/EØF, hvis metoden med global integration anvendes
- forskelsbeløb ved første konsolidering i henhold til artikel 19, 30 og 31 i direktiv 83/349/EØF
- kursdifferencer, som medregnes under de konsoliderede reserver i henhold til artikel 39, stk. 6, i direktiv 86/635/EØF
- forskelsbeløb ved bogføring af visse kapitalinteresser i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i artikel 33 i direktiv 83/349/EØF.

2. Hvis ovennævnte komponenter er udtryk for et debitorforhold (»positive«), skal de fratrækkes ved beregningen af den konsoliderede egenkapital.

Artikel 38

Fradrag og begrænsninger

1. For de i artikel 34, stk. 2, nr. 4 til nr. 8, omhandlede komponenter gælder følgende begrænsninger:

- a) summen af de i nr. 4 til 8 anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 100 % af de i nr. 1, 2 og 3 nævnte komponenter med fradrag af de i nr. 9, 10 og 11 nævnte komponenter
- b) summen af de i nr. 7 og 8 anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 % af de i nr. 1, 2 og 3 nævnte komponenter med fradrag af de i nr. 9, 10 og 11 nævnte komponenter
- c) summen af de i nr. 12 og 13 anførte komponenter skal trækkes fra den samlede sum af komponenterne.

2. De kompetente myndigheder kan give kreditinstitutterne tilladelse til under særlige midlertidige omstændigheder at overskride de i stk. 1 fastsatte grænser.

Artikel 39

Beviser til fremlæggelse for de kompetente myndigheder

Det skal godtgøres, at betingelserne i artikel 34, stk. 2, 3 og 4, og artikel 35 til 38 er opfyldt til de kompetente myndigheders tilfredshed.

Del II

Solvensnøgletal

Artikel 40

Almindelige principper

1. Solvensnøgletallet giver udtryk for egenkapitalen som defineret i artikel 41 som en procent af de samlede risikovægtede aktiver og poster under strengen som defineret i artikel 42.

2. Solvensnøgletallet for kreditinstitutter, der hverken er moderselskaber som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF eller datterselskaber af sådanne foretagender beregnes på et individuelt grundlag.

3. Solvensnøgletallet for kreditinstitutter, der er moderselskaber, beregnes på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i nærværende direktiv samt i direktiv 86/635/EØF.

4. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilfaldelse til og tilsyn med et moderselskab, som er et kreditinstitut, kan tillige kræve underkonsoliderede og ukonsoliderede nøgletal beregnet for selskabet og for ethvert af dets datterselskaber, som de meddeler tilladelse og fører tilsyn med. Hvis der ikke foretages en sådan kontrol med, at kapitalen er passende fordelt inden for bankkoncernen, skal der træffes andre forholdsregler, som tjener samme formål.

5. Uden at dette berører kreditinstitutternes overholdelse af kravene i stk. 2, 3 og 4 og artikel 52, stk. 8 og 9, skal de kompetente myndigheder sørge for, at nøgletallene beregnes mindst to gange om året, enten af kreditinstituttet selv, som skal meddele de kompetente myndigheder resultaterne af beregningen og oplyse om deldata, eller af de kompetente myndigheder, som baserer sig på data, der kommer fra kreditinstitutterne.

6. Værdiansættelse af aktiver og poster under strengen skal foretages som angivet i direktiv 86/635/EØF.

Artikel 41

Tælleren: egenkapital

Tælleren i solvensnøgletallet udgøres af egenkapitalen som defineret i nærværende direktiv.

Artikel 42

Nævneren: risikovægtede aktiver og poster under strengen

1. De forskellige aktivposter tildeles risikograder, udtrykt som procentvis vægtning, i henhold til artikel 43 og 44 og undtagelsesvis artikel 45, 62 og 63. Den balanceførte værdi af hvert aktiv skal derpå multipliceres med den relevante vægtning for at nå frem til en risikovægtet værdi.

2. Når det drejer sig om de i bilag II omhandlede poster under strengen skal tottrinsberegningen i artikel 43, stk. 2, benyttes.

3. Når det drejer sig om de i artikel 43, stk. 3, poster under strengen, skal de potentielle omkostninger ved at erstatte kontrakter i tilfælde af modpartens konkurs beregnes ved anvendelse af en af de to metoder, der er beskrevet i bilag III. Disse omkostninger multipliceres med den relevante modpartsvægtning i artikel 43, stk. 1, dog således at den heri fastsatte 100 %

vægtning sættes til 50 % ved angivelse af den risikovægtede værdi.

4. Summen af de risikovægtede værdier af aktiver og af de i stk. 2 og 3 nævnte poster under strengen udgør nævneren i solvensnøgletallet.

Artikel 43

Risikovægtning

1. Følgende vægtning anvendes på de i det følgende anførte aktiver, idet de kompetente myndigheder dog kan fastsætte højere vægtning, hvis de finder det hensigtsmæssigt.

a) Nulvægtning

- 1) kassebeholdning og tilsvarende poster
- 2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone A
- 3) aktivposter, der repræsenterer fordringer på De Europæiske Fællesskaber
- 4) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer og centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber
- 5) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone B, indgået og finansieret i låntagerens nationale valuta
- 6) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer og centralbanker i zone B, indgået og finansieret i den nationale valuta, der er fælles for garantistiller og låntager
- 7) aktivposter, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er sikrede ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af en centralregering eller centralbank i zone A, af De Europæiske Fællesskaber, eller ved indlån i kontanter i det långivende institut, eller ved indlånsbeviser eller lignende instrumenter udstedt af og domicileret ved dette institut.

b) 20 % vægtning

- 1) aktivposter, der repræsenterer fordringer på EIB
- 2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på multilaterale udviklingsbanker

3) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som er udtrykkeligt garanteret af EIB

4) aktivposter, der repræsenterer fordringer, der udtrykkeligt er garanteret af multilaterale udviklingsbanker

5) aktivposter, der repræsenterer fordringer på regionale regeringer og lokale myndigheder i zone A, jf. dog bestemmelserne i artikel 44

6) aktivposter, der repræsenterer fordringer, der udtrykkeligt er garanteret af regionale regeringer og lokale myndigheder i zone A, jf. dog bestemmelserne i artikel 44

7) aktivposter, der repræsenterer fordringer på kreditinstitutter i zone A, og som ikke udgør en del af sådanne institutters egenkapital

8) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på til og med ét år på kreditinstitutter i zone B, bortset fra værdipapirer udstedt af disse institutter, og som anerkendes som dele af deres egenkapital

9) aktivposter, der udtrykkeligt er garanteret af kreditinstitutter i zone A

10) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på til og med ét år, og som er udtrykkeligt garanteret af kreditinstitutter i zone B

11) aktivposter, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er sikrede ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af EIB eller af multilaterale udviklingsbanker

12) likvide midler under overførsel.

c) 50 % vægtning

- 1) lån, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved pant i fast ejendom til beboelse, som er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren og lån, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører boliger, der er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren.

Værdipapirer sikret ved pant i fast ejendom kan side-stilles med de i første afsnit eller i artikel 62, stk. 1, omhandlede lån, hvis de kompetente myndigheder under hensyntagen til gældende ret i hver enkelt medlemsstat anser dem for at være ækvivalente med hensyn til kreditrisikoen. Uden at dette foregriber arten af de værdipapirer, som kan omfattes af og opfylde betingel-

serne i dette nr. 1, kan »værdipapirer sikret ved pant i faste ejendomme« omfatte instrumenter, således som de er defineret i afsnit B, punkt 1, litra a) og b), i bilaget til Rådets direktiv 93/22/EØF⁽¹⁾. De kompetente myndigheder skal især sikre sig:

- i) at disse værdipapirer er fuldstændig og direkte sikret ved en pulje af pantesikrede lån af samme karakter som dem, der er defineret i første afsnit eller i artikel 62, stk. 1, og som ikke er misligholdt på det tidspunkt, hvor værdipapirerne udstedes
 - ii) at de værdipapirer, som er sikret ved pant i fast ejendom, og som er holdt direkte af en investor eller en befuldmægtiget på disses vegne, har en acceptabel høj prioritetsstilling i de underliggende panteaktiver
- 2) periodeafgrænsningsposter: disse aktivposter er underkastet modpartens vægtning i de tilfælde, hvor kreditinstituttet er i stand til at bestemme den i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF; når modparten ikke kan bestemmes, anvendes en 50 % vægtning.
- d) 100 % vægtning
- 1) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone B, undtagen når de er indgået og finansieret i låntagerens nationale valuta
 - 2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på regionale regeringer og lokale myndigheder i zone B
 - 3) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på mere end ét år på kreditinstitutter i zone B
 - 4) aktivposter, der repræsenterer fordringer på ikke-banksektorer i zone A og zone B
 - 5) materielle aktiver i henhold til artikel 4 »Aktiver«, nr. 10, i direktiv 86/635/EØF
 - 6) beholdninger af aktier, kapitalinteresser og andre poster, som indgår i egenkapitalen i andre kreditinstitutter, når de ikke er fradraget det långivende instituts egenkapital

7) alle andre aktiver bortset fra dem, der er fradraget egenkapitalen.

2. Poster under strengen, som ikke er omfattet af stk. 3, behandles som beskrevet i det følgende. I første etape grupperes de i overensstemmelse med den opdeling i risikogrupper, der findes i bilag II. Ved poster med fuld risiko tages den fulde værdi i betragtning, ved poster med mellemliggende risiko 50 %, ved poster med mellemliggende/lav risiko 20 %, og værdien af poster med lav risiko ansættes til nul. I anden etape multipliceres værdierne af poster under strengen efter at være vægtet som ovenfor beskrevet med den vægtning, der er tillagt de relevante modparten, i overensstemmelse med behandlingen af aktivposter efter stk. 1 og artikel 44. I tilfælde af salgs- og tilbagekøbsaftaler samt køb i henhold til terminskontrakt anvendes de omhandlede aktivers vægtninger og ikke modparternes. Den tegnede, men ikke indbetalte kapitalandel i Den Europæiske Investeringsfond kan tillægges en vægtning på 20 %.

3. De metoder, der er beskrevet i bilag III, skal anvendes på de i bilag IV anførte poster under strengen, bortset fra:

— kontrakter, der handles på anerkendte børser

— valutakurskontrakter (undtagen kontrakter vedrørende guld) med en oprindelig løbetid på 14 kalenderdage eller mindre.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan indtil den 31. december 2006 fastsætte, at de metoder, der er omhandlet i bilag III, ikke skal anvendes i forbindelse med »over-the-counter« (OTC)-kontrakter, der er clearat af et clearinginstitut, når dette handler om den juridiske modkontrahent, og alle deltagere dagligt stiller fuld sikkerhed for den risiko, de frembyder for clearinginstituttet, idet sikkerhedsstillelsen yder en beskyttelse, der omfatter såvel den aktuelle risiko som den potentielle fremtidige risiko. De kompetente myndigheder må være overbevist om, at den stillede sikkerhed giver samme beskyttelse som en sikkerhedsstillelse efter stk. 1, litra a), nr. 7, og der ikke er fare for, at clearinginstituttets risici kommer til at overstige markedsværdien af den stillede sikkerhed. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvorledes de har anvendt denne option.

4. Når poster under strengen er udtrykkeligt garanteret, skal de tillægges vægtning, som om de var oprettet på vegne af garantistilleren frem for af modparten. Når potentiel risiko hidrørende fra transaktioner under strengen til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikret ved en af de aktivposter, der anerkendes som passende sikkerhedsstillelse i stk. 1, litra a), nr. 7, og stk. 1, litra b), nr. 11, skal de tillægges vægtning på 0 % eller 20 % alt efter den pågældende sikkerhedsstillelse.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27). Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/9/EF (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

Medlemsstaterne kan anvende en vægtning på 50 % på poster under strengen, der repræsenterer en kaution eller en lånegaranti, der udgør et kreditsubstitut, og som til de kompetente myndigheds tilfredshed er fuldt ud sikret ved pant i fast ejendom, der opfylder de i stk. 1, litra c), nr. 1, fastsatte betingelser, forudsat at garanten har en direkte ret over denne sikkerhedsstillelse.

5. Når der for aktivposter og poster under strengen gælder en lavere vægtning, fordi der foreligger en udtrykkelig garanti eller en sikkerhedsstillelse, som kan accepteres af de kompetente myndigheder, anvendes den lavere vægtning kun på den del, der er garanteret, eller som er helt og fuldt dækket af sikkerhedsstillelsen.

Artikel 44

Vægtning anvendt ved fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder

1. Medlemsstaterne kan uanset kravene i artikel 43, stk. 1, litra b), fastsætte en vægtning på 0 % for deres egne regionale regeringer og lokale myndigheder, såfremt der ikke er nogen forskel på risikoen ved fordringer på sidstnævnte og fordringer på deres centrale regeringer, fordi de regionale regeringer og lokale myndigheder har beføjelser til at inddrive midler, samt hvis der findes særlige institutionelle bestemmelser, som reducerer sidstnævntes risiko for at misligholde forpligtelser. En nulvægtning fastsat efter disse kriterier skal gælde dels for fordringer på de pågældende regionale regeringer og lokale myndigheder og poster under strengen oprettet på deres vegne, dels for fordringer på andre og poster under strengen oprettet på vegne af andre, som er garanteret af disse regionale regeringer og lokale myndigheder, eller som til de kompetente myndigheds tilfredshed er garanteret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af disse regionale regeringer eller lokale myndigheder.

2. Medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse, såfremt de finder en nulvægtning berettiget efter de i stk. 1 nævnte kriterier. Kommissionen skal viderebringe disse meddelelser. Andre medlemsstater kan give kreditinstitutter, der er under tilsyn af deres kompetente myndigheder, mulighed for at anvende nulvægtning, når de foretager forretninger med de pågældende regionale regeringer og lokale myndigheder, eller når de er indehavere af fordringer, der er garanteret af sidstnævnte, herunder ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer.

Artikel 45

Andre vægte

1. Med forbehold af artikel 44, stk. 1, kan medlemsstaterne anvende 20 % vægtning på aktivposter, som til de pågældende kompetente myndigheds tilfredshed er garanteret ved sikker-

hedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af regionale regeringer eller lokale myndigheder i zone A, ved indlån, der er domicileret ved kreditinstitutter i zone A, bortset fra det långivende institut, eller ved indlånscertifikater eller lignende instrumenter udstedt af disse kreditinstitutter.

2. Medlemsstaterne kan anvende 10 % vægtning på fordringer på kreditinstitutter, som er specialiseret i interbankmarkeder og markeder for offentlig gæld i hjemlandet, og som er underkastet nøje tilsyn af de kompetente myndigheder, når de nævnte aktivposter er helt og fuldt garanteret til hjemlandets kompetente myndigheds tilfredshed ved en kombination af aktivposter, som er nævnt i artikel 43, stk. 1, litra a) og b), og er anerkendt af myndighederne som passende sikkerhed.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de bestemmelser, som vedtages i medfør af stk. 1 og 2, samt begrundelserne for disse bestemmelser. Kommissionen tilsender medlemsstaterne disse oplysninger. Kommissionen undersøger regelmæssigt følgerne af disse bestemmelser for at sikre, at de ikke medfører konkurrencefordrejninger.

Artikel 46

Administrative organer og virksomheder uden vinding for øje

Ved anvendelsen af artikel 43, stk. 1, litra b), kan de kompetente myndigheder blandt regionale regeringer og lokale myndigheder medtage administrative organer uden vinding for øje, som er underlagt regionale regeringer eller lokale myndigheder, og foretagender uden vinding for øje, som ejes af centralregeringer, regionale regeringer, lokale myndigheder eller myndigheder, som efter de kompetente myndigheds opfattelse risikomæssigt kan sidestilles med regionale regeringer og lokale myndigheder.

De kompetente myndigheder kan til begrebet »regionale regeringer og lokale myndigheder« desuden henføre kirker og religiøse samfund, der har status som offentligretlige juridiske personer, i det omfang de i henhold til loven har hjemmel til at opkræve skatter. I dette tilfælde gælder den i artikel 44 omhandlede mulighed dog ikke.

Artikel 47

Niveauet for solvensnøgletal

1. Der stilles krav til kreditinstitutter om, at deres nøgletal som defineret i artikel 40 til stadighed skal være på mindst 8 %.

2. De kompetente myndigheder kan dog uanset stk. 1 fastsætte et højere minimumsnøgletal, hvis de finder det for nødvendigt.

3. Hvis nøgletallet falder til under 8 %, skal de kompetente myndigheder sikre, at det pågældende kreditinstitut tager de nødvendige foranstaltninger for så hurtigt som muligt at genetablere nøgletallet på det aftalte minimum.

Del III

Store engagementer

Artikel 48

Indberetning om store engagementer

1. Et kreditinstituts engagement med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder betragtes som stort, når det udgør 10 % eller mere af kreditinstitutets egenkapital.

2. Kreditinstitutter indberetter deres store engagementer som defineret i stk. 1 til de kompetente myndigheder. Medlemsstaterne kan efter eget valg foreskrive, at kreditinstitutterne foretager denne indberetning på en af følgende måder:

- ved mindst én gang om året at indberette alle deres store engagementer med løbende indberetning af alle nye store engagementer og eventuelle forøgelse af bestående store engagementer på mindst 20 % i forhold til den seneste indberetning
- ved mindst fire gange om året at indberette alle store engagementer.

3. De engagementer, der er undtaget i medfør af artikel 49, stk. 7, litra a), b), c), d), f), g) og h), kan fritages for indberetning i henhold til stk. 2, andet led. De engagementer, der er omhandlet i artikel 49, stk. 7, litra e) og i) til s), samt i stk. 8, 9 og 10, kan indberettes to gange om året.

4. De kompetente myndigheder kræver, at ethvert kreditinstitut har en forsvarlig administration og regnskabsføring samt en hensigtsmæssigt intern kontrol med henblik på at kunne identificere og registrere alle store engagementer og efterfølgende ændringer heri, i overensstemmelse med definitionerne og kravene i dette direktiv, og med henblik på tilsyn med disse engagementer på baggrund af kreditinstitutets egen engagementspolitik.

Et kreditinstitut skal, såfremt det påberåber sig stk. 3, bevare registreringen af de anførte grunde i et år efter den begivenhed,

der udløste fritagelsen, således at de kompetente myndigheder kan efterprøve, om den er berettiget.

Artikel 49

Øvre grænser for store engagementer

1. Et kreditinstitut må ikke med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder indgå engagementer for beløb, der tilsammen overstiger 25 % af kreditinstitutets egenkapital.

2. Den i stk. 1 omhandlede procentsats nedsættes til 20 %, når kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder er kreditinstitutets moder — eller datterselskab og/eller et andet eller andre af dette moderselskabs datterselskaber. Medlemsstaterne kan dog undtage engagementer med disse kunder fra denne grænse på 20 %, hvis de foreskriver en særlig kontrol med de pågældende engagementer ved hjælp af andre foranstaltninger eller fremgangsmåder. De underretter Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning om indholdet af disse foranstaltninger eller fremgangsmåder.

3. Et kreditinstitut må ikke indgå store engagementer for beløb, som tilsammen overstiger 800 % af egenkapitalen.

4. Medlemsstaterne kan stille strengere krav end de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte øvre grænser.

5. Et kreditinstitut skal til enhver tid overholde de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte øvre grænser for de engagementer, det har indgået. Hvis engagementerne i undtagelsestilfælde alligevel overstiger de øvre grænser, skal der omgående gives underretning herom til de kompetente myndigheder, der, hvis omstændighederne taler for det, kan indrømme kreditinstitutet en bestemt tidsfrist til atter at overholde grænserne.

6. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige stk. 1, 2 og 3 for engagementer, som et kreditinstitut har indgået med sit moderselskab, moderselskabets øvrige datterselskaber og sine egne datterselskaber for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret grundlag, som kreditinstitutet selv er underlagt i overensstemmelse med nærværende direktiv eller med tilsvarende regler i et tredjeland.

7. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige stk. 1, 2 og 3 for følgende engagementer:

- a) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer eller centralbanker i zone A
- b) aktivposter, der repræsenterer fordringer på De Europæiske Fællesskaber

- c) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber
- d) andre engagementer indgået med eller garanteret af centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber
- e) aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer med centralregeringer eller centralbanker i zone B, når de lyder på og i givet fald er finansieret i låntagernes valuta
- f) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber eller af medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, for hvilke der anvendes en vægtning på 0 % for solvens i overensstemmelse med artikel 44
- g) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved indlån i kontanter i det långivende institut eller i et kreditinstitut, der er långiverens moder- eller datterselskab
- h) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved indlænsbeviser udstedt af det långivende institut eller af et kreditinstitut, som er moderselskabet eller et datterselskab til det långivende institut, og deponeret hos et af disse institutter, uanset hvilket
- i) aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer indgået med et kreditinstitut med en løbetid på højst et år, og som ikke indgår i dettes egenkapital
- j) aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer med en løbetid på højst et år, på og i institutioner, som ikke er kreditinstitutter, men opfylder kravene i artikel 45, stk. 2, og for hvilke der er stillet sikkerhed i henhold til nævnte stykke
- k) veksler og tilsvarende værdipapirer med en løbetid på højst et år, som bærer et andet kreditinstituts undertegning
- l) obligationer som defineret i artikel 22, stk. 4, i direktiv 85/611/EØF
- m) indtil der har fundet en nærmere samordning sted, de kapitalinteresser i forsikringsselskaber, som er nævnt i artikel 51, stk. 3, indtil højst 40 % af egenkapitalen i det kreditinstitut, som overtager kapitalinteressen
- n) aktivposter, der repræsenterer fordringer på det regionale eller centrale kreditinstitut, som i henhold til bestemmelser i love eller vedtægter har til opgave at foretage likviditetsudligning inden for det net af kreditinstitutter, som det långivende kreditinstitut i henhold til disse bestemmelser er tilsluttet
- o) engagementer, for hvilke der til de kompetente myndigheders tilfredshed er stillet sikkerhed i form af andre værdipapirer end dem, der er nævnt i litra f), såfremt værdipapirerne ikke er udstedt af kreditinstituttet selv, dets moderselskab eller et af deres datterselskaber eller af den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder. De værdipapirer, der stilles som sikkerhed, skal ansættes til markedsværdien og give en overskydende dækning i forhold til de sikrede engagementer, og de skal enten være noteret på en børs eller være faktisk omsættelige og regelmæssigt noteret på et marked, hvor der handles gennem anerkendte, professionelle mæglere, og som efter de kompetente myndigheders opfattelse i den medlemsstat, der er kreditinstituttets hjemland, giver tilfredsstillende mulighed for at ansætte en objektiv pris, hvormed værdipapirernes overskydende dækning til enhver tid kan kontrolleres. Den krævede overskydende dækning er på 100 %; den er dog på 150 % for aktier og på 50 % for obligationer, der er udstedt af kreditinstitutter, regionale regeringer og lokale myndigheder i medlemsstaterne bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 44 og obligationer, der er udstedt af EIB og multilaterale udviklingsbanker. De værdipapirer, der anvendes til sikkerhedsstillelse, kan ikke indgå i kreditinstituttets egenkapital
- p) lån, for hvilke der til de kompetente myndigheders tilfredshed er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom til beboelse eller i form af andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning samt leasingtransaktioner, hvor udlejeren beholder den fulde ejendomsret til den udlejede bolig, så længe lederen ikke har benyttet sin købsoption, i begge tilfælde inden for 50 % af værdien af den pågældende faste ejendom. Værdien af den faste ejendom skal til de kompetente myndigheders tilfredshed beregnes på grundlag af strenge værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser. Værdiansættelsen foretages mindst en gang om året. I dette litra defineres fast ejendom til beboelse som beboelse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren
- q) 50 % af poster under strengen med mellemliggende/lav risiko efter klassificeringen i bilag II
- r) med de kompetente myndigheders tilladelse, andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsforskrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, yder sine medlemmer, idet de vægtes med 20 % af beløbet.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres anvendelse af denne mulighed for at sikre, at den ikke fører til konkurrencefordrejning

- s) poster under streghen med lav risiko efter klassificeringen i bilag II, for så vidt der med vedkommende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder er truffet aftale om, at engagementet kun kan indgås, hvis det er godtgjort, at det ikke vil nå op på en sådan størrelse, at de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte øvre grænser overskrides.

8. Ved anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer indgået med eller garanteret af medlemsstaternes regionale og lokale myndigheder, 20 % vægtning; medlemsstaterne kan dog anvende nulvægtning på disse aktivposter på de i artikel 44 fastsatte betingelser.

9. Ved anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer indgået med kreditinstitutter med en løbetid på over et år, men ikke over tre år, 20 % vægtning og tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på kreditinstitutter med en løbetid på over tre år, 50 % vægtning, hvis sidstnævnte aktivposter er repræsenteret ved gældsbreve udstedt af et kreditinstitut, og hvis disse gældsbreve efter de kompetente myndigheders mening er faktisk omsættelige på et marked af professionelle mæglere og er genstand for en daglig notering på dette marked, eller hvis de kompetente myndigheder i det udstedende kreditinstituts hjemland har givet tilladelse til deres udstedelse. Under ingen omstændigheder må de pågældende aktivposter indgå i egenkapitalen.

10. Uanset stk. 7, litra i), og stk. 9, kan medlemsstaterne tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer indgået med kreditinstitutter, en 20 % vægtning, uanset deres løbetid.

11. Er der stillet sikkerhed for et engagement indgået med en kunde af tredjemand, eller i form af værdipapirer udstedt af tredjemand på de vilkår, der er fastsat i stk. 7, litra o), kan medlemsstaterne:

- betragte dette engagement som værende indgået med tredjemanden i stedet for med kunden, hvis vedkommende tredjemand til de kompetente myndigheders tilfredshed har stillet direkte og ubetinget sikkerhed
- betragte dette engagement som værende indgået af tredjemanden i stedet for med kunden, hvis der er stillet sikkerhed for det i stk. 7, litra o), omhandlede engagement på de deri nævnte betingelser.

12. Senest den 1. januar 1999 undersøger Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen den behandling af inter-

bankengagementer, der er fastsat i stk. 7, litra i), og i stk. 9 og 10. Rådet træffer afgørelse om de eventuelle ændringer, der skal foretages heri, på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Artikel 50

Tilsyn med store engagementer på konsolideret og ikke-konsolideret grundlag

1. Er et kreditinstitut hverken et moder- eller et datterselskab, føres tilsynet med dets overholdelse af artikel 48 og 49 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, på ikke-konsolideret grundlag.

2. I andre tilfælde føres tilsynet med overholdelsen af artikel 48 og 49 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, på konsolideret grundlag i overensstemmelse med artikel 52 til 56.

3. Medlemsstaterne kan undlade at føre tilsyn, på et individuelt eller delkonsolideret grundlag, med overholdelsen af artikel 48 og 49 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, for så vidt angår et kreditinstitut, der i sin egenskab af moderselskab er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag, og for så vidt angår et sådant kreditinstituts datterselskaber, hvis disse er underlagt tilladelse og tilsyn fra medlemsstaterne og er omfattet af det konsoliderede tilsyn.

Samme ret til at undlade tilsyn gælder, hvis moderselskabet er et finansieringsselskab, der er etableret i samme medlemsstat som kreditinstituttet, forudsat at selskabet er underlagt samme tilsyn som kreditinstituttet.

I de tilfælde, der er nævnt i første og andet afsnit, skal der, hvis der gøres brug af retten til at undlade tilsyn, træffes foranstaltninger til at sikre en passende fordeling af engagementerne inden for koncernen.

Del IV

Kvalificeret deltagelse uden for den finansielle sektor

Artikel 51

Begrænsninger for kvalificeret deltagelse i den ikke-finansielle sektor

1. Et kreditinstitut må ikke besidde en kvalificeret deltagelse, der overstiger 15 % af dets egenkapital, i et foretagende, der

hverken er et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller et foretagende, der udøver en virksomhed som nævnt i artikel 43, stk. 2, litra f), i direktiv 86/635/EØF.

KAPITEL 3

TILSYN PÅ ET KONSOLIDERET GRUNDLAG

2. Et kreditinstituts samlede kvalificerede deltagelse i andre foretagender end kreditinstitutter, finansieringsinstitutter og foretagender, der udøver en virksomhed som nævnt i artikel 43, stk. 2, litra f), i direktiv 86/635/EØF, må ikke overstige 60 % af kreditinstituttets egenkapital.

Artikel 52

Tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag

3. Medlemsstaterne kan undlade at lade begrænsningerne i stk. 1 og 2 finde anvendelse på forsikringsselskaber som defineret i direktiv 73/239/EØF⁽¹⁾, og i direktiv 79/267/EØF⁽²⁾.

4. Aktier eller andele, som midlertidigt erhverves som led i en finansiel aktion med henblik på at redde eller sanere et foretagende eller som led i en normal procedure vedrørende stillede tegningsgarantier eller i eget navn for andres regning, medregnes ikke til den kvalificerede deltagelse ved beregningen af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser. Aktier og andele, der ikke har karakter af finansielle anlægsaktiver som nævnt i artikel 35, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, skal heller ikke medtages.

5. De i stk. 1 og 2 fastsatte grænser må kun overskrides under særlige omstændigheder. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder dog kræve, at kreditinstituttet enten forøger sin egenkapital eller træffer andre foranstaltninger med tilsvarende virkning.

6. Medlemsstaterne kan foreskrive, at de kompetente myndigheder ikke skal anvende de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser, hvis de har foreskrevet, at de beløb, hvormed den kvalificerede deltagelse overskrider de nævnte grænser, skal være 100 % dækket af egenkapitalen, og at denne ikke indgår i beregningen af solvensnøgletallet. Er der tale om overskridelser af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser, er det den største overskridelse, der skal være dækket af egenkapitalen.

1. Ethvert kreditinstitut, hvis datterselskab er et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i sådanne institutter, skal undergives tilsyn på grundlag af sin konsoliderede finansielle situation, i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 54. Dette tilsyn omfatter som et minimum de elementer, der er nævnt i stk. 5 og 6.

2. Ethvert kreditinstitut, hvis moderselskab er et finansieringsselskab, skal undergives tilsyn på grundlag af finansieringsselskabets konsoliderede finansielle situation i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 54. Dette tilsyn omfatter som et minimum de elementer, der er nævnt i stk. 5 og 6. Konsolideringen af finansieringsselskabets finansielle situation indebærer på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion i forhold til det individuelle finansieringsselskab.

3. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 53 har til opgave at føre det konsoliderede tilsyn, kan i de nedenfor anførte tilfælde undlade at medtage et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk bank-servicevirksomhed, der er et datterselskab, eller i hvilket der besiddes kapitalinteresser, i konsolideringen:

- når den pågældende virksomhed er beliggende i et tredjeland, hvor der foreligger retlige hindringer for overførsel af de nødvendige oplysninger
- når den pågældende virksomhed efter de kompetente myndigheders opfattelse kun er af ringe betydning set ud fra formålene med kreditinstituttilsynet, og under alle omstændigheder når den pågældende virksomheds balancesum udgør mindre end 10 mio. EUR eller mindre end 1 % af moderselskabets eller det kapitalinteressebesiddende selskabs balancesum, idet det laveste tal lægges til grund; hvis flere virksomheder opfylder ovenstående kriterier, skal de dog medtages i konsolideringen, dersom de som helhed er af ikke uvæsentlig betydning set ud fra ovennævnte formål, eller
- når de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, finder, at det under hensyn til formålene med kreditinstituttilsynet ville være uhensigtsmæssigt

⁽¹⁾ Rådets første direktiv (73/239/EØF) af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3). Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF.

⁽²⁾ Rådets første direktiv (79/267/EØF) af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed (EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1). Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF.

sigt eller vildledende at foretage en konsolidering af den pågældende virksomheds finansielle situation.

4. Når en medlemsstats kompetente myndigheder under henvisning til et af de i stk. 3, andet og tredje led, nævnte tilfælde ikke medtager et datterkreditinstitut i det konsoliderede tilsyn, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvori dette datterkreditinstitut er beliggende, anmode moderselskabet om at fremlægge oplysninger, der gør det lettere for myndighederne at gennemføre tilsynet med dette kreditinstitut.

5. Tilsynet for så vidt angår solvens, kravene til egenkapitalgrundlaget i forhold til markedsrisikoen og kontrollen med store engagementer udøves på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med nærværende artikel og artikel 53 og 56. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der i givet fald bliver nødvendige for at sikre, at finansieringsselskaberne omfattes af det konsoliderede tilsyn i overensstemmelse med stk. 2.

Overholdelsen af de i artikel 51, stk. 1 og 2, fastsatte begrænsninger gøres til genstand for tilsyn og kontrol på grundlag af kreditinstitutets konsoliderede eller delkonsoliderede finansielle situation.

6. De kompetente myndigheder påser, at der i alle de foretagender, der er omfattet af det konsoliderede tilsyn, som et kreditinstitut er undergivet i henhold til stk. 1 og 2, er betryggende interne kontrolprocedurer for fremlæggelse af de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af nævnte tilsyn.

7. Medlemsstaterne kan undlade at anvende forskrifterne i stk. 5 i form af en delkonsolidering eller individuelt på kreditinstitutter, der i deres egenskab af moderselskaber er undergivet konsolideret tilsyn samt på ethvert datterselskab af dette kreditinstitut, som er undergivet deres tilladelse og tilsyn, og som er dækket af tilsynet i kraft af, at det indgår i konsolideringen af det kreditinstitut, som er dets moderselskab. Samme mulighed for undtagelse indrømmes, når moderselskabet er et finansieringsselskab, der har hjemsted i samme medlemsstat som kreditinstitutet, for så vidt det er undergivet samme tilsyn som det, der gælder for kreditinstitutter, herunder navnlig de i stk. 5 fastsatte regler.

I de i første afsnit nævnte tilfælde skal der træffes foranstaltninger til at sikre en hensigtsmæssig kapitalfordeling inden for bankkoncernen.

Hvis de kompetente myndigheder anvender disse forskrifter individuelt, kan de med henblik på beregning af egenkapitalen gøre brug af bestemmelsen i artikel 34, stk. 2, sidste afsnit.

8. Dersom et kreditinstitut, som er et datterselskab af et moderselskab, der er et kreditinstitut, er blevet godkendt og er beliggende i en anden medlemsstat, anvender de kompetente myndigheder, der har meddelt denne tilladelse, forskrifterne i stk. 5 på dette datterkreditinstitut individuelt eller i givet fald i form af en delkonsolidering.

9. Uanset stk. 8 kan de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for meddelelsen af tilladelse til datterselskabet af et moderselskab, der er et kreditinstitut, ved samtidig aftale overdrage deres tilsynspligt til de kompetente myndigheder, der har meddelt moderselskabet tilladelse og fører tilsyn med dette, således at disse påtager sig tilsyn med datterselskabet i overensstemmelse med nærværende direktivs bestemmelser. Kommissionen skal underrettes om sådanne aftaler og indholdet heraf. Den videregiver oplysningerne herom til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning.

10. Medlemsstaterne fastsætter, at de for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder kan anmode datterselskaberne af et kreditinstitut eller et finansieringsselskab, som ikke er omfattet af det konsoliderede tilsyn, om de i artikel 55 nævnte oplysninger. I så fald anvendes de regler vedrørende meddelelse og kontrol af oplysningerne, der er fastsat i nævnte artikel.

Artikel 53

De for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder

1. Når moderselskabet er et kreditinstitut, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt dette kreditinstitut den i artikel 4 nævnte tilladelse.

2. Når et kreditinstituts moderselskab er et finansieringsselskab, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt dette kreditinstitut den i artikel 4 nævnte tilladelse.

Når kreditinstitutter, der er godkendt i mere end en medlemsstat, har det samme finansieringsselskab som moderselskab, udøves det konsoliderede tilsyn dog af de myndigheder, der har kompetence i forhold til det kreditinstitut, der er blevet godkendt i den medlemsstat, hvor finansieringsselskabet er blevet oprettet.

Hvis der ikke findes et godkendt datterkreditinstitut i den medlemsstat, hvor finansieringsselskabet er blevet oprettet, afgør de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater (herunder de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor finansieringsselskabet er blevet oprettet) efter fælles aftale, hvem der

skal udøve det konsoliderede tilsyn. I mangel af en sådan aftale udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har godkendt kreditinstituttet med den højeste balancesum; hvis balancesummen er den samme, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der som de første har meddelt den i artikel 4 nævnte tilladelse.

3. De pågældende kompetente myndigheder kan efter fælles aftale fravige de i stk. 2, første og andet afsnit, fastsatte regler.

4. De i stk. 2, tredje afsnit, og stk. 3 nævnte aftaler skal indeholde nærmere bestemmelser med henblik på samarbejde og videregivelse af de oplysninger, der er nødvendige for at kunne nå målene for tilsynet på et konsolideret grundlag.

5. Hvis der i en medlemsstat er mere end én myndighed, der er beføjet til at udøve tilsyn med kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger til etablering af en samordning mellem disse.

Artikel 54

Konsolideringens form og indhold

1. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, skal med henblik på tilsynet forlange en fuldstændig konsolidering af de kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, som er datterselskaber af moderselskabet.

Der kan dog foreskrives en pro rata konsolidering i de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder finder, at det kapitalandelsbesiddende moderselskabs ansvar — som følge af det ansvar, som påhviler de øvrige aktionærer og selskabsdeltagere, og som følge af disses tilfredsstillende solvens — er begrænset til denne kapitalandel. De øvrige aktionærers og selskabsdeltageres ansvar skal være klart fastslået, om nødvendigt ved udtrykkeligt indgående forpligtelser.

2. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, skal med henblik på tilsynet forlange en pro rata konsolidering af kapitalinteresser i kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, der i fællesskab ledes af en virksomhed, der indgår i konsolideringen, og af en eller flere virksomheder, der ikke indgår i konsolideringen, når dette medfører en begrænsning af de pågældende virksomheders ansvar i forhold til den kapitalandel, de besidder.

3. I tilfælde af andre kapitalinteresser eller andre former for kapitaltilknytning end de i stk. 1 og 2 nævnte bestemmer de

kompetente myndigheder, om konsolideringen skal finde sted og i bekræftende fald hvorledes. De kan navnlig tillade eller foreskrive brug af den indre værdis metode. Denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 bestemmer de kompetente myndigheder, om og i hvilken form der skal foretages konsolidering i følgende tilfælde:

— når et kreditinstitut efter de kompetente myndigheders opfattelse udøver en betydelig indflydelse over et eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, selv om det ikke besidder kapitalinteresser deri, eller andre former for kapitaltilknytning mellem det og de pågældende institutter består

— når to eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter er underlagt fælles ledelse, uden at dette er fastlagt i en aftale eller i vedtægtsbestemmelser

— når to eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter har administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, der overvejende består af de samme personer.

De kompetente myndigheder kan navnlig tillade eller foreskrive anvendelse af den metode, der er fastsat i artikel 12 i direktiv 83/349/EØF. Anvendelsen af denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

5. Når der i henhold til artikel 52, stk. 1 og 2, skal udøves tilsyn på konsolideret grundlag, skal accessoriske bankservicevirksomheder medtages i konsolideringen i de samme tilfælde og efter de samme metoder som dem, der er foreskrevet i stk. 1 til 4 i nærværende artikel.

Artikel 55

Oplysninger, som blandede selskaber og deres datterselskaber skal meddele

1. Indtil en senere samordning af konsolideringsmetoderne fastsætter medlemsstaterne, at når moderselskabet for et eller flere kreditinstitutter er et blandet selskab, skal de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med disse kreditinstitutter, forlange af det blandede selskab og dets datterselskaber, enten ved at henvende sig direkte til dem eller via datterkreditinstitutterne, at de meddeler alle de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynet med datterkreditinstitutterne.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at deres kompetente myndigheder selv kan foretage eller kan lade eksterne revisorer fore-

tage kontrol på stedet af de oplysninger, der er modtaget fra blandede selskaber og disses datterselskaber. Hvis det blandede selskab eller et af dets datterselskaber er et forsikringsselskab, kan den i artikel 56, stk. 4, nævnte fremgangsmåde finde anvendelse. Hvis det blandede selskab eller et af dets datterselskaber er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor datterkreditinstituttet er beliggende, foretages kontrollen på stedet efter fremgangsmåden i artikel 56, stk. 7.

Artikel 56

Foranstaltninger, der skal lette tilsynet på et konsolideret grundlag

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ikke foreligger retlige hindringer for, at de foretagender, der er omfattet af det konsoliderede tilsyn, blandede selskaber og deres datterselskaber samt de i artikel 52, stk. 10, nævnte datterselskaber indbyrdes udveksler de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsyn i overensstemmelse med artikel 52 til 55 og nærværende artikel.

2. Når moderselskabet og dets datterkreditinstitut(ter) er beliggende i forskellige medlemsstater, skal de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksle alle de oplysninger, der er nødvendige for at muliggøre eller lette udøvelsen af det konsoliderede tilsyn.

Hvis de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er beliggende, ikke selv foretager det konsoliderede tilsyn i henhold til artikel 53, kan de for dette tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder opfordre dem til at anmode moderselskabet om de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af det konsoliderede tilsyn, og til at videregive dem til disse myndigheder.

3. Medlemsstaterne tillader udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i stk. 2 nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger om finansieringsselskaber, finansieringsinstitutter eller accessoriske bankservicevirksomheder på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsførende funktion over for disse institutter eller virksomheder på individuelt grundlag.

Medlemsstaterne tillader ligeledes udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i artikel 55 nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder

udøver en tilsynsførende funktion over for blandede selskaber og disses datterselskaber, som ikke er kreditinstitutter, eller over for de i artikel 52, stk. 10, nævnte datterselskaber.

4. Hvis et investeringsselskab, et finansieringsselskab eller et blandet selskab kontrollerer et eller flere datterselskaber, som er forsikringsselskaber, eller andre foretagender, der tilbyder investeringsservice, som er underkastet en godkendelsesordning, etableres der et snævert samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder, der varetager det offentlige tilsyn med sådanne forsikringsselskaber eller foretagender. Uden at dette i øvrigt berører deres respektive beføjelser, udveksler disse myndigheder alle sådanne oplysninger, der kan lette udøvelsen af deres hverv og sikre kontrol med den finansielle situation og aktiviteterne i samtlige foretagender, der er underlagt deres tilsyn.

5. Oplysninger, der indhentes inden for rammerne af tilsynet på et konsolideret grundlag, herunder navnlig enhver udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i overensstemmelse med nærværende direktiv, er undergivet tjenstlig tavshedspligt i overensstemmelse med artikel 30.

6. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, udarbejder en fortegnelse over de finansieringsselskaber, der er nævnt i artikel 52, stk. 2. Denne fortegnelse videregives til de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen.

7. Ønsker de kompetente myndigheder i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv i bestemte tilfælde at kontrollere oplysninger om et kreditinstitut, et finansieringsselskab, et finansieringsinstitut, en accessorisk bankservicevirksomhed, et blandet selskab eller et af de i artikel 55 eller i artikel 52, stk. 10, nævnte datterselskaber, der er beliggende i en anden medlemsstat, anmoder de de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om, at denne kontrol finder sted. De kompetente myndigheder, som modtager anmodningen, skal inden for rammerne af deres beføjelser efterkomme denne enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de kompetente myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage denne.

8. Medlemsstaterne fastsætter, uden i øvrigt at tilsidesætte strafferetlige bestemmelser, at der kan iværksættes sanktioner eller andre foranstaltninger mod finansieringsselskaber og blandede selskaber eller deres ansvarlige ledere for overtrædelse af love og administrative bestemmelser, som er vedtaget i henhold til artikel 52 til 55 og nærværende artikel, med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør. Sådanne foranstaltninger kan i visse tilfælde nødvendiggøre retsinstansernes medvirken. De kompetente myndigheder arbejder tæt sammen for at sikre, at ovennævnte sanktioner eller foranstaltninger fører til det tilsigtede resultat, navnlig når hjemstedet for et finansieringsselskab eller et blandet selskab ikke befinder sig samme sted som dets centrale administration eller hovedforretningssted.

AFSNIT VI

DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR BANKLOVGIVNING

Artikel 57

**Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning:
sammensætning og funktion**

1. Der oprettes under Kommissionen et rådgivende udvalg for banklovgivning for medlemsstaternes kompetente myndigheder.

2. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning har til opgave at bistå Kommissionen med at sikre en korrekt gennemførelse af dette direktiv. Det skal desuden udføre de andre i dette direktiv foreskrevne opgaver samt bistå Kommissionen ved udarbejdelsen af nye forslag til Rådet angående den samordning, der skal tilstræbes for kreditinstitutter.

3. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning beskæftiger sig ikke med konkrete spørgsmål vedrørende de enkelte kreditinstitutter.

4. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning består af højst tre repræsentanter fra hver medlemsstat og fra Kommissionen. Disse repræsentanter kan lejlighedsvis og med forbehold af forudgående godkendelse fra udvalget ledsages af rådgivere. Udvalget kan tillige opfordre sagkyndige og eksperter til at deltage i møderne. Sekretariatsforretningerne varetages af Kommissionen.

5. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning fastsætter sin forretningsorden og vælger en formand blandt medlemsstaternes repræsentanter. Det holder møde med regelmæssige mellemrum og i øvrigt hver gang, situationen gør det nødvendigt. Hvis Kommissionen finder, at situationen kræver det, kan den anmode udvalget om at afholde et hastemøde.

6. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivnings forhandlinger og resultatet heraf er fortrolige, medmindre udvalget træffer anden bestemmelse.

Artikel 58

Undersøgelse af betingelser for tilladelse

Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning har til opgave at undersøge det indhold, som medlemsstaterne giver i de i artikel

5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, opstillede betingelser, eventuelle yderligere betingelser, som medlemsstaterne måtte stille, samt de oplysninger, som skal være indeholdt i driftsplanen, og stiller i givet fald forslag til Kommissionen med henblik på en mere detaljeret samordning.

Artikel 59

Observationsnøgletal

1. Indtil yderligere samordning kan finde sted, opstiller de kompetente myndigheder i observationsøjemed, og i givet fald som supplement til eventuelle andre af dem benyttede nøgletal, forholdstallene mellem kreditinstitutternes forskellige aktiv- og/eller passivposter med henblik på at kunne følge både disse institutters solvens og likviditet og andre omstændigheder, der er relevante som værn for opsparing.

Med henblik herpå fastlægger Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning indholdet af de forskellige faktorer, som indgår i de i første afsnit omhandlede forholdstal, og fastlægger den metode, som skal anvendes ved beregningen af disse.

Om fornødent lader Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning sig vejlede af tekniske rådslagninger mellem tilsynsmyndighederne for de pågældende kategorier af institutter.

2. De i henhold til stk. 1 i observationsøjemed opstillede forholdstal beregnes mindst hvert halve år.

3. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning behandler resultaterne af de analyser, der er udført af de i stk. 1, tredje afsnit, omhandlede tilsynsmyndigheder på grundlag af de i stk. 2 omhandlede beregninger.

4. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning kan forelægge Kommissionen ethvert forslag, der tilsigter en samordning af de i medlemsstaterne anvendte nøgletal.

AFSNIT VII

UDØVENDE BEFØJELSER

Artikel 60

Tekniske ændringer

1. Uden at dette berører den i artikel 34, stk. 3, andet afsnit, omhandlede rapport vedtages de tekniske ændringer på nedennævnte områder efter fremgangsmåden i stk. 2:

- tydeliggørelse af definitionerne for i forbindelse med anvendelsen af nærværende direktiv at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- tydeliggørelse af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv i Fællesskaberne
- tilpasning af terminologien og definitionerne til senere retsakter om kreditinstitutter og hermed beslægtede områder
- definitionen af zone A i artikel 1, nr. 14
- definitionen af de multilaterale udviklingsbanker i artikel 1, nr. 19
- ændring af størrelsen af startkapitalen, jf. artikel 5, under hensyn til den økonomiske og monetære udvikling
- udvidelse af indholdet af den i artikel 18 og 19 omhandlede liste, som findes i bilag I, eller tilpasning af listens terminologi under hensyn til udviklingen på finansmarkederne

— de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, jf. artikel 28

— ændring af definitionen af aktivposterne i artikel 43 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

— listen over og klassificeringen af poster under stregen i bilag II og IV, og behandling heraf ved beregning af nøgletallet som beskrevet i artikel 42, 43 og 44 samt i bilag III

— en midlertidig nedsættelse af det minimumsnøgletal, der er fastsat i artikel 47, eller af de vægtninger, der er fastsat i artikel 43, for at tage hensyn til særlige omstændigheder

— tydeliggørelse af undtagelsesbestemmelserne i artikel 49, stk. 5 til 10.

2. Kommissionen bistås af et udvalg.

Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF sammenholdt med afgørelsens artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

AFSNIT VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 61

Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 36

Danmark kan tillade, at de danske realkreditinstitutter, der er stiftet i form af andelskreditinstitutter eller fonde inden den 1. januar 1990, og som omdannes til aktieselskaber, fortsat med-

tager de solidariske forpligtelser for medlemmerne, henholdsvis låntagerne som omhandlet i artikel 36, stk. 1, hvis hæftelse sidestilles med nævnte solidariske forpligtelser, i egenkapitalen med følgende begrænsninger:

- a) beregningsgrundlaget for den pågældende del af låntagernes solidariske hæftelse er summen af de i artikel 34, stk. 2, nr. 1 og 2, nævnte komponenter fratrukket komponenterne i artikel 34, stk. 2, nr. 9, 10 og 11
- b) beregningsgrundlaget pr. 1. januar 1991 eller, i tilfælde af at omdannelsen sker på et senere tidspunkt, på tidspunktet

for omdannelsen, er »maksimumsgrundlaget for beregningen«. Beregningsgrundlaget kan aldrig overstige maksimumsgrundlaget for beregningen

c) maksimumsgrundlaget for beregningen nedsættes fra den 1. januar 1997 med halvdelen af provenuet af en eventuel emission af ny kapital som defineret i artikel 34, stk. 2, nr. 1, efter denne dato, og

d) andelen af låntagernes solidariske hæftelse i egenkapitalen må ikke overstige følgende procentsatser af beregningsgrundlaget:

50 % i 1991 og 1992

45 % i 1993 og 1994

40 % i 1995 og 1996

35 % i 1997

30 % i 1998

20 % i 1999

10 % i 2000, og

0 % efter den 1. januar 2001.

Artikel 62

Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 43

1. Indtil den 31. december 2006 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder tillade deres kreditinstitutter at anvende en 50 %-vægtning på lån, som fuldt og helt er sikret til de pågældende myndigheders tilfredshed ved pant i kontor- og forretningsejendomme med blandet anvendelse, der er beliggende i de medlemsstater, der tillader en 50 %-vægtning, under forudsætning af at følgende betingelser er opfyldt:

i) 50 %-vægtningen gælder for den del af lånet, der ikke overstiger en grænse, der er beregnet i henhold til enten litra a) eller b):

a) 50 % af den pågældende ejendoms markedsværdi.

Ejendommens markedsværdi beregnes af to uafhængige vurderingsmænd, der foretager uafhængige vurderinger på tidspunktet for optagelsen af lånet. Lånet baseres på den laveste af de to vurderinger.

Ejendommen nyvurderes mindst én gang om året af én vurderingsmand. For så vidt angår lån, der ikke overstiger 1 mio. EUR og ikke andrager mere end 5 % af kreditinstituttets egenkapital, nyvurderes ejendommen mindst hvert tredje år af én vurderingsmand.

b) 50 % af ejendommens markedsværdi eller 60 % af belåningsværdien, idet den laveste af disse værdier lægges til grund, i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

Ved belåningsværdi forstås ejendommens værdi som fastsat af en vurderingsmand, der har foretaget en forsigtig vurdering af de fremtidige muligheder for at sælge under hensyn til bl.a. ejendommens holdbarhed på lang sigt, de almindelige og de lokale markedsf forhold, den nuværende brug og en alternativ anvendelse af ejendommen. Ved vurderingen af belåningsværdien må der ikke tages hensyn til spekulative elementer. Belåningsværdien skal dokumenteres på en gennemsigtig og klar måde.

Der foretages en nyvurdering af belåningsværdien og navnlig af de tilgrundliggende antagelser om udviklingen på det pågældende marked mindst hvert tredje år, eller hvis markedet udviser en nedgang på mere end 10 %.

Ved markedsværdi i både litra a) og b) forstås den pris, som ejendommen vil kunne sælges til ved privat aftale mellem en salgsinteresseret ejer og en uafhængig køber på datoen for vurderingen, idet det forudsættes, at ejendommen er udbudt til offentligt salg, at handelen kan finde sted under normale markedsvilkår, og at der under hensyn til ejendommens karakter er normal tid til salgsforhandlingerne.

ii) 100 %-vægtningen gælder for den del af lånet, der overstiger grænserne i nr. i).

iii) Ejendommen skal være benyttet af ejeren selv eller udlejet af denne.

Første afsnit er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat, som anvender en højere risikovægtning på sit territorium, på de ovenfor fastsatte betingelser kan tillade, at 50 %-vægtningen gælder for denne type lån i de medlemsstater, som tillader 50 %-vægtningen.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan tillade deres kreditinstitutter at anvende en 50 %-vægtning på lån, der var uindfriede pr. 21. juli 2000, forudsat at de i dette stykke fast-

satte betingelser er opfyldt. I så fald foretages der en vurdering af ejendommen i henhold til de ovenfor fastsatte vurderingskriterier senest den 21. juli 2003.

For så vidt angår lån, der er ydet inden den 31. december 2006, gælder 50%-vægtningen fortsat indtil deres forfaldsdato, såfremt kreditinstituttet er forpligtet til at overholde aftalevilkårene.

Indtil den 31. december 2006 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder endvidere tillade deres kreditinstitutter at anvende en 50%-vægtning på den del af lånene, som fuldt og helt er sikret til de pågældende myndigheders tilfredshed ved aktier i finske boligselskaber, der udøver deres virke i henhold til den finske lov af 1991 om boligselskaber eller efterfølgende tilsvarende lovgivning, forudsat at de i dette stykke fastsatte betingelser er opfyldt.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres anvendelse af dette stykke.

2. Medlemsstaterne kan anvende 50%-vægtning på lånetransaktioner i forbindelse med finansiel leasing af fast ejendom, som er indgået inden den 31. december 2006, og som vedrører ejendomme til erhvervsmæssig anvendelse, der er beliggende i hjemstedets land, og som er underkastet lovbestemmelser, der sikrer udlejerens fuldstændig ejendomsret til den udlejede genstand, indtil lejerens brug af sin forkøbsret. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres anvendelse af dette stykke.

3. Artikel 43, stk. 3, berører ikke de kompetente myndigheders godkendelse af de bilaterale kontrakter om nyordning, der er indgået, hvad angår:

- Belgien, inden den 23. april 1996
- Danmark, inden den 1. juni 1996
- Tyskland, inden den 30. oktober 1996
- Grækenland, inden den 27. marts 1997
- Spanien, inden den 7. januar 1997
- Frankrig, inden den 30. maj 1996
- Irland, inden den 27. juni 1996
- Italien, inden den 30. juni 1996
- Luxembourg, inden den 29. maj 1996
- Nederlandene, inden den 1. juli 1996
- Østrig, inden den 30. december 1996
- Portugal, inden den 15. januar 1997
- Finland, inden den 21. august 1996

- Sverige, inden den 1. juni 1996, og
- Det Forenede Kongerige, inden den 30. april 1996.

Artikel 63

Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 47

1. Kreditinstitutter, hvis minimumsnøgletal den 1. januar 1991 ikke er nået op på de i artikel 47, stk. 1, foreskrevne 8%, skal etapevis tilnærme sig dette niveau. Så længe de ikke har nået dette mål, må de ikke lade solvensnøgletallet falde til under det niveau, der indtil da er nået. Skulle en sådan fluktuation alligevel opstå, bør den være midlertidig, og årsagen hertil skal meddeles de kompetente myndigheder.

2. I en periode på indtil fem år regnet fra den 1. januar 1993 kan medlemsstaterne fastsætte en 10% vægtning for de obligationer, som er defineret i artikel 22, stk. 4, i Rådets direktiv 85/611/EØF, og fastholde den for kreditinstitutter, hvis de anser det for nødvendigt for at undgå alvorlige forstyrrelser på deres markeder. Disse undtagelser skal meddeles Kommissionen.

3. I en periode på højst syv år efter den 1. januar 1993 gælder artikel 47, stk. 1, ikke for Den Græske Landbrugsbank. Den skal imidlertid efter den i stk. 1 i nærværende artikel nævnte metode etapevis tilnærme sig det niveau, som er foreskrevet i artikel 47, stk. 1.

Artikel 64

Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 49

1. Har et kreditinstitut den 5. februar 1993 allerede indgået et eller flere engagementer, der overskrider enten den øvre grænse for store engagementer eller den øvre grænse for alle instituttets store engagementer sammenlagt, som omhandlet i artikel 49, kræver de kompetente myndigheder, at kreditinstituttet tager skridt til at få det eller de pågældende engagementer nedbragt til det niveau, der tillades i henhold til artikel 49.

2. Nedbringelsen af det eller de pågældende engagementer til det tilladte niveau sker efter en forud fastsat plan, der vedtages og gennemføres inden for en frist, der fastsættes af de kompetente myndigheder ud fra hensynet til en forsvarlig forvaltning og loyal konkurrence. De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning om den tidsplan, der er fastlagt for nedbringelsen.

3. Et kreditinstitut må ikke træffe dispositioner, der kan bevirke, at de engagementer, der er nævnt i stk. 1, forøges i forhold til niveauet den 5. februar 1993.

4. Den efter stk. 2 fastsatte frist udløber senest den 31. december 2001. Har kreditinstituttet på grundlag af en bindende aftale indgået engagementer med længere løbetid, kan disse dog videreføres indtil deres forfaldstidspunkt.

5. Indtil den 31. december 1998 har medlemsstaterne mulighed for at forhøje grænsen i artikel 49, stk. 1, til 40% og grænsen i artikel 49, stk. 2, til 30%. I så fald skal de engagementer, der stadig gælder ved denne periodes udløb, bringes ned på niveauerne i artikel 49 senest den 31. december 2001, jf. dog stk. 1 til 4.

6. For så vidt angår kreditinstitutter, hvis egenkapital ikke overstiger 7 mio. EUR, og kun for disse kreditinstitutter, kan medlemsstaterne forlænge fristerne i stk. 5 med fem år. De medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, skal sørge for at undgå konkurrencefordrejning og underrette Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning om de foranstaltninger, de træffer med henblik herpå.

7. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5 og 6, kan et engagement betragtes som et stort engagement, hvis værdien af engagementet udgør 15% eller mere af egenkapitalen.

8. Indtil den 31. december 2001 kan medlemsstaterne i stedet for det i artikel 48, stk. 2, andet led, fastsatte antal årlige indberetninger om store engagementer foreskrive mindst to indberetninger om året.

9. Medlemsstaterne kan for så vidt angår anvendelsen af artikel 49, stk. 1, 2 og 3, helt eller delvis fritage kreditinstitutters engagementer bestående af lån mod pant i fast ejendom som defineret i artikel 62, stk. 1, indgået inden den 1. januar 2002, samt af leasingtransaktioner vedrørende fast ejendom som defineret i artikel 62, stk. 2, indgået inden den 1. januar 2002, med indtil 50% af den pågældende ejendoms værdi.

Tilsvarende gælder for lån, for hvilke der til de kompetente myndigheds tilfredshed er stillet sikkerhed i form af andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og idet disse lån svarer til de i første afsnit nævnte lån i fast ejendom.

Artikel 65

Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 51

De kreditinstitutter, som den 1. januar 1993 oversteg de i artikel 51, stk. 1 og 2, fastsatte grænser, har en tidsfrist indtil den 1. januar 2003 til at efterkomme dem.

KAPITEL 2

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 66

Underretning af Kommissionen

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 67

Ophævede direktiver

1. Direktiv 73/183/EØF, 77/780/EØF, 89/299/EØF, 89/646/EØF, 89/647/EØF, 92/30/EØF og 92/121/EØF, som ændret ved de i bilag V, del A, anførte direktiver, ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag V, del B, anførte gennemførelsesfrister berøres heraf.

2. Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

Artikel 68

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 69

Modtagere

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2000.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

J. GAMA

Formand

BILAG I

LISTE OVER DE AKTIVITETER, DER ER UNDERGIVET GENSIDIG ANERKENDELSE

1. Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler
 2. Udlånsvirksomhed ⁽¹⁾
 3. Finansiell leasing
 4. Betalingsformidling
 5. Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler)
 6. Sikkerhedsstillelse og garantier
 7. Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende:
 - a) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser mv.)
 - b) valutamarkedet
 - c) finansielle futures og options
 - d) valuta- og renteinstrumenter
 - e) værdipapirer
 8. Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed
 9. Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder
 10. »Money broking«
 11. Porteføljeadministration og -rådgivning
 12. Opbevaring og forvaltning af værdipapirer
 13. Kreditoplysninger
 14. Boksudlejning
-

⁽¹⁾ Herunder bl.a.:

- forbrugerkreditter
- realkreditlån
- factoring og diskontering
- handelskreditter (inklusive forfaitering).

BILAG II

KLASSIFICERING AF POSTER UNDER STREGEN

Fuld risiko

- Garantier i form af kreditsubstitutter
- Accepter
- Endosserede vekslere, som ikke er forpligtende underskrevet af et andet kreditinstitut
- Transaktioner med regresret
- Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn i form af kreditsubstitutter
- Aktiver købt i henhold til konstant terminskontrakt
- »Forward forward deposits«
- Ikke-betalt del af delvis betalte aktier og værdipapirer
- Andre poster, der også har fuld risikograd.

Mellemliggende risiko

- Remburser, udstedte og bekræftede (jf. også mellemliggende/lav risiko)
- Garantier og sikkerheder (herunder licitations- og fuldførelsesgarantier samt told- og afgiftsgarantier) samt garantier, der ikke har form af kreditsubstitutter
- Salgs- og tilbagekøbsaftaler som defineret i artikel 12, stk. 3 og 5, i direktiv 86/635/EØF
- Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn, der ikke har form af kreditsubstitutter
- Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater) med en oprindelig løbetid på mere end et år
- »Note issuance facilities« (NIF) og »revolving underwriting facilities« (RUF)
- Andre poster, der også er tillagt mellemliggende risikograd.

Mellemliggende/lav risiko

- Remburser, hvor den underliggende forsendelse udgør sikkerhedsstillelsen og andre selvlikviderende transaktioner
- Andre poster, der også er tillagt mellemliggende/lav risikograd.

Lav risiko

- Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptfaciliteter), der har en oprindelig løbetid på ikke mere end et år, eller som uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel
- Andre poster, der også er tillagt lav risikograd.

Medlemsstaterne forpligter sig til at underrette Kommissionen, så snart de har godkendt, at der indsættes en ny post under stregen i et af de sidste led under hver enkelt risikokategori. Denne post klassificeres definitivt på fællesskabsniveau, når proceduren i artikel 60 er afsluttet.

BILAG III

BEHANDLING AF POSTER UNDER STREGEN

1. VALG AF METODE

Med henblik på at måle de kreditrisici, der er forbundet med de kontrakter, der er anført i bilag IV, punkt 1 og 2, kan kreditinstitutterne — med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse — vælge en af de nedenfor anførte metoder. Kreditinstitutter, der skal overholde artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/6/EØF⁽¹⁾, skal anvende nedenfor anførte metode 1. Med henblik på at måle de kreditrisici, der er forbundet med de i bilag IV, punkt 3, anførte kontrakter, skal alle kreditinstitutter anvende den nedenfor anførte metode 1.

2. METODER

Metode 1: Markedsværdimetoden

Trin a): Kontrakter opgøres til markedsværdi (mark to market) for at opnå de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for alle kontrakter med en positiv værdi.

Trin b): For at nå frem til et tal for potentielle fremtidige kreditrisici⁽²⁾ multipliceres kontraktens nominelle hovedstole eller de underliggende instrumenters hovedstole med følgende procenter:

TABEL 1 ^(a) ^(b)

Restløbetid (°)	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld	Kontrakter vedrørende aktier	Kontrakter vedrørende ædelmetaller (eksklusive guld)	Kontrakter vedrørende råvarer (eksklusive ædelmetaller)
Et år og derunder	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Over et år, men højst fem år	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Over fem år	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

^(a) Kontrakter, der ikke falder ind under en af de fem kategorier i denne tabel, behandles som kontrakter vedrørende råvarer (eksklusive ædelmetaller).

^(b) For kontrakter, der indebærer flere udvekslinger af hovedstolen, multipliceres procenterne med antallet af betalinger, der mangler at blive effektueret ifølge kontrakten.

^(c) For kontrakter, der er sammensat med henblik på at afvikle udestående risici på bestemte betalingsdatoer, og hvor vilkårene justeres således, at kontraktens markedsværdi er nul på disse bestemte datoer, er restløbetiden lig med tidsrummet indtil den næste justeringsdato. I forbindelse med rentekontrakter, der opfylder disse kriterier, og som har en restløbetid på over ét år, må procenten ikke være lavere end 0,5 %.

Med henblik på beregning af den potentielle fremtidige risiko i overensstemmelse med trin b) kan de kompetente myndigheder tillade, at kreditinstitutter indtil den 31. december 2006 anvender følgende procentsatser i stedet for satserne i tabel 1 under forudsætning af, at institutterne anvender optionen i artikel 11a i direktiv 93/6/EØF for kontrakter i henhold til punkt 3, litra b) og c), i bilag IV:

TABEL 1a

Restløbetid	Ædelmetaller (eksklusive guld)	Almindelige metaller	Landbrugsprodukter («softs»)	Andre, inklusive energiprodukter
Et år og derunder	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Over et år, men højst fem år	5 %	4 %	5 %	6 %
Over fem år	7,5 %	8 %	9 %	10 %

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1.) Direktivet er ændret ved direktiv 98/33/EF (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 29).

⁽²⁾ Bortset fra ved »single currency floating/floating interest rate swaps«, hvor kun de aktuelle genanskaffelsesomkostninger beregnes.

Trin c): Summen af de aktuelle genanskaffelsesomkostninger og de potentielle fremtidige kreditrisici multipliceres med den risikovægtning, der er tillagt den relevante modpart i artikel 43.

Metode 2: Den »oprindelige risikos« metode

Trin a): Hvert instruments nominelle hovedstol multipliceres med følgende procenter:

TABEL 2

Oprindelig løbetid ⁽¹⁾	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld
Et år og derunder	0,5 %	2 %
Over et år, men højst to år	1 %	5 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	1 %	3 %

⁽¹⁾ I forbindelse med rentekontrakter kan kreditinstitutterne med samtykke fra deres tilsynsmyndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

Trin b): Den således konstaterede oprindelige risiko multipliceres med den risikovægtning, der er tillagt den relevante modpart i artikel 43.

For metode 1 og 2's vedkommende skal de kompetente myndigheder sikre, at det nominelle beløb, der skal lægges til grund, er en relevant målestok for den risiko, der er forbundet med kontrakten. Hvis der f.eks. i kontrakten er foreskrevet en multiplikation af cash-flows, skal det nominelle beløb justeres for derved at tage højde for multiplikationseffekten på den pågældende kontrakts risikostruktur.

3. AFTALER OM NETTING (KONTRAKTER OM NYORDNING OG ANDRE AFTALER OM NETTING)

a) Netting-typer, som de kompetente myndigheder kan anerkende

I dette punkt forstås ved »modpart« enhver enhed (inklusive fysiske personer), der lovligt kan indgå en aftale om netting.

De kompetente myndigheder kan godkende følgende typer aftaler om netting som risikoreducerende:

- i) bilaterale kontrakter om nyordning mellem et kreditinstitut og dets modpart, hvorefter gensidige krav og forpligtelser automatisk sammenlægges på en sådan måde, at der med denne nyordning fastsættes et enkelt nettobeløb, hver gang nyordningen finder anvendelse, og der således skabes en juridisk bindende enkelt ny kontrakt, som ophæver de tidligere kontrakter
- ii) andre bilaterale aftaler om netting mellem et kreditinstitut og dets modpart.

b) Betingelser for godkendelse

De kompetente myndigheder må kun på følgende betingelser godkende aftaler om netting som risikoreducerende:

- i) Et kreditinstitut skal med sin modpart have indgået en aftale om netting, der skaber en enkelt retlig forpligtelse, der dækker alle involverede transaktioner, således at kreditinstituttet i tilfælde af, at en modpart ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser som følge af misligholdelse, konkurs eller likvidation eller andre lignende omstændigheder, kun vil have krav på at modtage eller forpligtelse til at betale nettosummen af de pågældende individuelle transaktioners positive og negative markedsværdier.

- ii) Et kreditinstitut skal have stillet skriftlige og begrundede juridiske udtalelser til rådighed for de kompetente myndigheder om, at de relevante domstole og administrative myndigheder i tilfælde af søgsmål ville finde, at kreditinstitutets krav og forpligtelser i de under nr. i) beskrevne tilfælde er begrænset til nettosummen som beskrevet under nr. i), i henhold til:
- lovgivningen i det land, hvor modparten er registreret som selskab, og, hvis en udenlandsk afdeling af en virksomhed er involveret, da også i henhold til lovgivningen i det land, hvor afdelingen er beliggende
 - den lovgivning, som regulerer de pågældende individuelle transaktioner, og
 - den lovgivning, som regulerer enhver kontrakt eller aftale, der er nødvendig for at gennemføre aftalen om netting.
- iii) Et kreditinstitut skal råde over procedurer, der sikrer, at retsgyldigheden af aftalen om netting løbende undersøges i lyset af eventuelle ændringer i de relevante love.

De kompetente myndigheder skal, om nødvendigt efter af have hørt andre relevante kompetente myndigheder, have forvisset sig om, at den pågældende aftale om netting er retsgyldig efter loven i hvert enkelt af de relevante lande. Hvis en af de kompetente myndigheder ikke er forvisset herom, kan aftalen om netting ikke godkendes som risikoreducerende for nogen af modparterne.

De kompetente myndigheder kan acceptere begrundede juridiske udtalelser, der udformes for hver type aftale om netting.

Kontrakter, der indeholder en bestemmelse, hvorefter det er tilladt en ikke-misligholdende modpart kun at foretage begrænsede betalinger eller ingen betalinger overhovedet til en misligholder, også selv om misligholderen er netto-kreditor («walkaway»-klausul), kan ikke godkendes som risikoreducerende.

De kompetente myndigheder kan som risikoreducerende anerkende aftaler om netting, der dækker valutakurskontrakter med en oprindelig løbetid på fjorten kalenderdage eller derunder, skrevne optioner eller lignende poster under strengen, som dette bilag ikke finder anvendelse på, fordi de kun er forbundet med en beskeden eller ingen risiko. Hvis disse kontrakter — afhængig af deres positive eller negative markedsværdi — indføjet i andre aftaler om netting kan medføre, at kapitalkravet øges eller reduceres, skal de kompetente myndigheder forpligte deres kreditinstitutter til at anvende en ensartet behandling.

c) Virkninger af godkendelsen

i) Kontrakter om nyordning:

De enkelte nettobeløb, der fastsættes i forbindelse med kontrakter om nyordning, kan vægtes i stedet for de involverede bruttobeløb. Således kan ved anvendelse af metode 1

- de aktuelle genanskaffelsesomkostninger i trin a), og
- kontraktens nominelle hovedstole eller de underliggende instrumenters hovedstole i trin b)

beregnes ved at tage hensyn til kontrakten om nyordning. Ved anvendelse af metode 2 kan den nominelle hovedstol i trin a) beregnes ved at tage hensyn til kontrakten om nyordning; procenterne i tabel 2 finder anvendelse.

ii) Andre aftaler om netting

Ved anvendelse af metode 1:

kan i trin a) de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for kontrakter, der indgår i en aftale om netting, beregnes ved at tage hensyn til de aktuelle hypotetiske nettogenanskaffelsesomkostninger, der følger af aftalen; dersom netting fører til en nettoforpligtelse for det kreditinstitut, der beregner nettogenanskaffelsesomkostningerne, skal de aktuelle genanskaffelsesomkostninger ansættes til »0«

kan i trin b) tallet for den potentielle fremtidige kreditrisiko for alle kontrakter, der indgår i en aftale om netting, reduceres i overensstemmelse med følgende ligning:

$$PCE_{\text{red}} = 0,4 * PCE_{\text{gross}} + 0,6 * NGR * PCE_{\text{gross}}$$

hvor:

- PCE_{red} = det reducerede tal for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting
- PCE_{gross} = summen af tallene for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting, og som beregnes ved at multiplicere deres nominelle hovedstol med den i tabel 1 fastsatte procentsats
- NGR = »Netto/brutto-forholdet« (»Net-to-gross ratio«): afhængig af de kompetente myndigheders skøn enten:
 - i) en særskilt beregning: kvotienten for nettogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med en given modpart (tæller), og bruttogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med den pågældende modpart (nævner), eller
 - ii) en aggregeret beregning: kvotienten for summen af nettogenanskaffelsesomkostningerne beregnet på et bilateralt grundlag for alle modparter, idet der medregnes kontrakter, der indgår i retsgyldige aftaler om netting (tæller), og bruttoanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i retsgyldige aftaler om netting (nævner).

Hvis medlemsstaterne tillader kreditinstitutter at vælge metode, skal den valgte metode anvendes konsekvent.

Ved beregning af potentielle fremtidige kreditrisici i overensstemmelse med ovennævnte formel kan perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, behandles som en enkelt kontrakt med en nominel hovedstol svarende til nettoindtægterne. Som perfekt matchende kontrakter anses valutaterminsforretninger eller lignende kontrakter, hvor den nominelle hovedstol svarer til »cash flows«, og hvor disse »cash flows« forfalder til betaling på den samme valørdato og er hel eller delvis i samme valuta.

Ved anvendelse af metode 2 gælder for trin a) følgende:

- perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, kan behandles som en enkelt kontrakt med en nominel hovedstol svarende til nettoindtægterne; størrelsen af de nominelle hovedstole multipliceres med de i tabel 2 anførte procentsatser
- for så vidt angår alle andre kontrakter, der indgår i en aftale om netting, kan procenterne reduceres til tallene vist i tabel 3:

TABEL 3

Oprindelig løbetid ⁽¹⁾	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Et år og derunder	0,35 %	1,50 %
Over et år, men højst to år	0,75 %	3,75 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	0,75 %	2,25 %

⁽¹⁾ I forbindelse med rentekontrakter kan kreditinstitutterne med samtykke fra deres tilsynsmyndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

BILAG IV

EKSEMPLER PÅ POSTER UNDER STREGEN

1. **Rentekontrakter**

- a) Renteswaps i enkelt valuta
- b) Basisswaps
- c) Forward Rate Agreements
- d) Rentefutures
- e) Erhvervede renteoptioner
- f) Andre kontrakter af samme art.

2. **Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld**

- a) Valutaswaps
- b) Valutaterminsforretninger
- c) Valutafutures
- d) Erhvervede valutaoptioner
- e) Andre kontrakter af samme art
- f) Kontrakter vedrørende guld af samme art som a)-e).

3. **Kontrakter af samme art som dem, der er nævnt i punkt 1, litra a)-e), og i punkt 2, litra a)-d), med andre underliggende instrumenter eller indekser vedrørende:**

- a) Aktier
 - b) Ædelmetaller eksklusive guld
 - c) Råvarer eksklusive ædelmetaller
 - d) Andre kontrakter af samme art
-

BILAG V

DEL A

OPHÆVEDE DIREKTIVER MED DERES SUCCESSIVE ÆNDRINGER**(jf. artikel 67)**

Rådets direktiv 73/183/EØF

Rådets direktiv 77/780/EØF

Rådets direktiv 85/345/EØF

Rådets direktiv 86/137/EØF

Rådets direktiv 86/524/EØF

Rådets direktiv 89/646/EØF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF

kun artikel 1, første led; artikel 2, stk. 1, første led og stk. 2, første led; artikel 3, stk. 2; artikel 4, stk. 2, 3 og 4 for så vidt angår henvisningerne til direktiv 77/780/EØF og stk. 6 og artikel 5, første led

Rådets direktiv 96/13/EF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF (artikel 1)

Rådets direktiv 89/299/EØF

Rådets direktiv 91/633/EØF

Rådets direktiv 92/16/EØF

Rådets direktiv 92/30/EØF

Rådets direktiv 89/646/EØF

Rådets direktiv 92/30/EØF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF

kun artikel 1, første led

Rådets direktiv 89/647/EØF

Kommissionens direktiv 91/31/EØF

Rådets direktiv 92/30/EØF

Kommissionens direktiv 94/7/EF

Kommissionens direktiv 95/15/EF

Kommissionens direktiv 95/67/EF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/10/EF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/32/EF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF (artikel 2)

Rådets direktiv 92/30/EØF

Rådets direktiv 92/121/EØF

DEL B

GENNEMFØRELSESFRISTER

(jf. artikel 67)

Direktiv		Gennemførelsesfrist
73/183/EØF (EFT L 194 af 16.7.1973, s. 1)		2.1.1975 ⁽¹⁾
77/780/EØF (EFT L 322 af 17.12.1977, s. 30)		15.12.1979
85/345/EØF (EFT L 183 af 16.7.1985, s. 19)		15.7.1985
86/137/EØF (EFT L 106 af 23.4.1986, s. 35)		—
86/524/EØF (EFT L 309 af 4.11.1986, s. 15)		31.12.1986
89/299/EØF (EFT L 124 af 5.5.1989, s. 16)		1.1.1993
89/646/EØF (EFT L 386 af 30.12.1989, s. 1)	artikel 6, stk. 2	1.1.1990
	øvrige bestemmelser	1.1.1993
89/647/EØF (EFT L 386 af 30.12.1989, s. 14)		1.1.1991
91/31/EØF (EFT L 17 af 23.1.1991, s. 20)		31.3.1991
91/633/EØF (EFT L 339 af 11.12.1991, s. 16)		31.12.1992
92/16/EØF (EFT L 75 af 31.3.1992, s. 48)		31.12.1992
92/30/EØF (EFT L 110 af 28.4.1992, s. 52)		31.12.1992
92/121/EØF (EFT L 29 af 5.2.1993, s. 1)		31.12.1993
94/7/EF (EFT L 89 af 6.4.1994, s. 17)		25.11.1994
95/15/EF (EFT L 125 af 8.6.1995, s. 23)		30.9.1995
95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7)		18.7.1996
95/67/EF (EFT L 314 af 28.12.1995, s. 72)		1.7.1996
96/10/EF (EFT L 85 af 3.4.1996, s. 17)		30.6.1996
96/13/EF (EFT L 66 af 16.3.1996, s. 15)		15.4.1996
98/32/EF (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 26)		21.7.2000
98/33/EF (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 29)		21.7.2000

⁽¹⁾ Hvad angår ophævelsen af begrænsningen ifølge artikel 3, stk. 2, litra g), var denne frist dog for Nederlandene den 2. juli 1997 (jf. artikel 8, andet afsnit i direktiv 73/183/EØF).

SAMMENLIGNINGSTABEL

Nærværende direktiv	Direktiv 77/780/EØF	Direktiv 89/299/EØF	Direktiv 89/646/EØF	Direktiv 89/647/EØF	Direktiv 92/30/EØF	Direktiv 92/121/EØF	Direktiv 96/10/EF
Artikel 1, nr. 1	Artikel 1, 1. led				Artikel 1, 1. led	Artikel 1, litra a)	
Artikel 1, nr. 2	Artikel 1, 2. led						
Artikel 1, nr. 3			Artikel 1, nr. 3				
Artikel 1, nr. 4 til 8			Artikel 1, nr. 5 til 9				
Artikel 1, nr. 9					Artikel 1, 6. led		
Artikel 1, nr. 10 og 11			Artikel 1, nr. 10 og 11				
Artikel 1, nr. 12			Artikel 1, nr. 12		Artikel 1, 7. led	Artikel 1, litra c)	
Artikel 1, nr. 13			Artikel 1, nr. 13		Artikel 1, 8. led	Artikel 1, litra d)	
Artikel 1, nr. 14 til 17				Artikel 2, stk. 1, 2. til 5. led			
Artikel 1, nr. 18 til 20				Artikel 2, stk. 1, 6. til 8. led			
Artikel 1, nr. 21 til 23					Artikel 1, 3. til 5. led		
Artikel 1, nr. 24						Artikel 1, litra h)	
Artikel 1, nr. 25						Artikel 1, litra m)	
Artikel 1, nr. 26	Artikel 1, 5. led						
Artikel 1, nr. 27				Artikel 2, stk. 1, 9. led			
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1		Artikel 2, stk. 1	Artikel 1, stk. 1			
Artikel 2, stk. 2					Artikel 2		
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 2						

Nærværende direktiv	Direktiv 77/780/EØF	Direktiv 89/299/EØF	Direktiv 89/646/EØF	Direktiv 89/647/EØF	Direktiv 92/30/EØF	Direktiv 92/121/EØF	Direktiv 96/10/EF
Artikel 2, stk. 4	Artikel 2, stk. 3						
Artikel 2, stk. 5 første, andet og tredje afsnit	Artikel 2, stk. 4, litra a), b) og c)						
Artikel 2, stk. 6			Artikel 2, stk. 3	Artikel 1, stk. 3		Artikel 2, 2. afsnit, litra b)	
Artikel 3			Artikel 3				
Artikel 4	Artikel 3, stk. 1						
Artikel 5, stk. 1, første afsnit	Artikel 3, stk. 2, første afsnit		Artikel 4, stk. 1				
Artikel 5, stk. 1, andet afsnit	Artikel 10, stk. 1, tredje afsnit						
Artikel 5, stk. 2			Artikel 4, stk. 2, indledende sætning samt litra a), b) og c)				
Artikel 5, stk. 3 til 7			Artikel 10, stk. 1 til 5				
Artikel 6, stk. 1	Artikel 3, stk. 2, første afsnit, 3. led, og andet afsnit						
Artikel 6, stk. 2	Artikel 3, stk. 2a						
Artikel 7, stk. 1 og 2			Artikel 5, stk. 1, art. 1, nr. 10, andet afsnit og artikel 5, stk. 2				
Artikel 7, stk. 3	Artikel 3, stk. 2, tredje, fjerde og femte afsnit						
Artikel 8	Artikel 3, stk. 4						
Artikel 9	Artikel 3, stk. 3, litra a)						
Artikel 10	Artikel 3, stk. 6						
Artikel 11	Artikel 3, stk. 7						
Artikel 12			Artikel 7				
Artikel 13			Artikel 6, stk. 1				

Nærværende direktiv	Direktiv 77/780/EØF	Direktiv 89/299/EØF	Direktiv 89/646/EØF	Direktiv 89/647/EØF	Direktiv 92/30/EØF	Direktiv 92/121/EØF	Direktiv 96/10/EF
Artikel 14, stk. 1	Artikel 8, stk. 1						
Artikel 14, stk. 2	Artikel 8, stk. 5						
Artikel 15	Artikel 5						
Artikel 16, stk. 1 til 5			Artikel 11, stk. 1 til 5				
Artikel 16, stk. 6			Artikel 1, nr. 10, andet afsnit				
Artikel 17			Artikel 13, stk. 2				
Artikel 18			Artikel 18, stk. 1				
Artikel 19			Artikel 18, stk. 2				
Artikel 20, stk. 1 til 6			Artikel 19				
Artikel 20, stk. 7			Artikel 23, stk. 1				
Artikel 21, stk. 1 og 2			Artikel 20				
Artikel 21, stk. 3			Artikel 23, stk. 2				
Artikel 22			Artikel 21				
Artikel 23, stk. 1			Artikel 8				
Artikel 23, stk. 2 til 7			Artikel 9				
Artikel 24	Artikel 9				Artikel 8		
Artikel 25							
Artikel 26			Artikel 13, stk. 1 og 3				
Artikel 27			Artikel 14, stk. 2				
Artikel 28	Artikel 7, stk. 1						
Artikel 29			Artikel 15				
Artikel 30, stk. 1 til 5	Artikel 12, stk. 1 til 5						
Artikel 30, stk. 6	Artikel 12, stk. 5a						
Artikel 30, stk. 7	Artikel 12, stk. 5b						
Artikel 30, stk. 8	Artikel 12, stk. 6						
Artikel 30, stk. 9	Artikel 12, stk. 7						
Artikel 30, stk. 10	Artikel 12, stk. 8						

Nærværende direktiv	Direktiv 77/780/EØF	Direktiv 89/299/EØF	Direktiv 89/646/EØF	Direktiv 89/647/EØF	Direktiv 92/30/EØF	Direktiv 92/121/EØF	Direktiv 96/10/EF
Artikel 31	Artikel 12a						
Artikel 32			Artikel 17				
Artikel 33	Artikel 13						
Artikel 34, stk. 1		Artikel 1, stk. 1					
Artikel 34, stk. 2 til 4		Artikel 2, stk. 1 til 3					
Artikel 35		Artikel 3					
Artikel 36		Artikel 4					
Artikel 37		Artikel 5					
Artikel 38		Artikel 6, stk. 1 og 4					
Artikel 39		Artikel 7					
Artikel 40				Artikel 3, stk. 1 til 4, 7 og 8			
Artikel 41				Artikel 4			
Artikel 42				Artikel 5			
Artikel 43				Artikel 6			
Artikel 44				Artikel 7			
Artikel 45				Artikel 8			
Artikel 46				Artikel 2, stk. 2			
Artikel 47				Artikel 10			
Artikel 48						Artikel 3	
Artikel 49						Artikel 4, stk. 1 til 7, litra r), andet afsnit, første sætning, og stk. 7, litra s) til stk. 12	
Artikel 50						Artikel 5, stk. 1 til 3	
Artikel 51, stk. 1 til 5			Artikel 12, stk. 1 til 5				
Artikel 51, stk. 6			Artikel 12, stk. 8				
Artikel 52, stk. 1 til 7					Artikel 3, stk. 1 til 7		

Nærværende direktiv	Direktiv 77/780/EØF	Direktiv 89/299/EØF	Direktiv 89/646/EØF	Direktiv 89/647/EØF	Direktiv 92/30/EØF	Direktiv 92/121/EØF	Direktiv 96/10/EF
Artikel 52, stk. 8 og 9				Artikel 3, stk. 5 og 6	Artikel 3, stk. 8 og 9	Artikel 5, stk. 4 og 5	
Artikel 52, stk. 10					Artikel 3, stk. 10		
Artikel 53					Artikel 4		
Artikel 54					Artikel 5		
Artikel 55					Artikel 6		
Artikel 56					Artikel 7		
Artikel 57	Artikel 11						
Artikel 58	Artikel 3, stk. 5						
Artikel 59	Artikel 6						
Artikel 60		Artikel 8	Artikel 22	Artikel 9		Artikel 7	
Artikel 61		Artikel 4a					
Artikel 62, stk. 1 og 2				Artikel 11, stk. 4 og 5			
Artikel 62, stk. 3							Artikel 2
Artikel 63				Artikel 11, stk. 1 til 3			
Artikel 64						Artikel 6, stk. 1 til 9	
Artikel 65			Artikel 12, stk. 7				
Artikel 66	Artikel 14, stk. 2	Artikel 9, stk. 2	Artikel 24, stk. 3	Artikel 12, stk. 2			
Artikel 67	—	—	—	—	—	—	—
Artikel 68	—	—	—	—	—	—	—
Artikel 69	—	—	—	—	—	—	—
Bilag I			Bilag				
Bilag II				Bilag I			
Bilag III				Bilag II			
Bilag IV				Bilag III			
Bilag V	—	—	—	—	—	—	—
Bilag VI	—	—	—	—	—	—	—